

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, STUDENI 2014. ■ GODIŠTE VIII. ■ BROJ 49 ■ ISSN 1846-4076

2

DOGAĐAJNICA

Otvorena
Godina sv. Terezije Avilske
Sjednica Prezbiterskog
vijeća Požeške biskupije
Održan
Biskupijski dan i zaređena
sedmorica đakona
Proslavljen blagdan
sv. Ivana Pavla II.
Spomen svih vjernih
mrtvih u Požegi

16

ŽIVOT MLADIH

Susret biskupa
Škvorčevića
s gimnazijalcima
Koncert Zbora Katoličke
osnovne škole u Požegi

19

BRAĆA NAŠA POTREBITA

Poplavljeni obitelji Dravec
i Galić iz pleterničke župe

21

ŽUPNI SLIKOPIS

Župa bl. Ivana Merza
u Slatni

22

KULTURA

Orguljaške večeri u
požeškoj Katedrali

23

SPORT

Filip Kligl – Pakračanin
na školovanju u Požegi i
lipički nogometaš

24

DUHOVNI KUTAK

**GODINA SVETE
TEREZIJE AVILSKE**
500. obljetnica rođenja (1515.-2015.)

U Požegi otvorena Godina sv. Terezije Avilske pod geslom »Samo je Bog dostatan«

U Požegi je 15. listopada svečano proslavljena svetkovina sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale, grada Požege i Katoličke gimnazije.

Središnje euharistijsko slavlje, započeto svečanom procesijom s relikvijom sv. Terezije Avilske koja se kretala od crkve sv. Lovre, predvodio je u Katedrali sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem, nadbiskupom i metropolitom u miru Marinom Srakićem te srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem.

U koncelecijaciji je bilo pedesetak svećenika, sedmorica dakona, a među sudionicima slavila bili su i svećenički aspiranti iz Požeškog kolegija, učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi te članovi brojnih gradskih udruga. Bio je nazočan i požeško-slavonski župan Alojz Tomašević te predstavnici požeške gradske uprave.

Duboka čežnja za Bogom

Uvodeći u slavlje, biskup Škvorčević na početku svete mise podsjetio je kako je na današnji dan 1582. godine u španjolskom gradu Alba de Tormes Teresa de Jesús, Terezija Avilska, nakon zemaljskog života ispunjena dubokim čežnjama za Bogom, mističnim iskustvom njegove blizine i velikim naporima oko obnove Crkve, prešla u nebesko zajedništvo njegova života.

– Okupili smo se u ovoj časnoj požeškoj crkvi koju je prije 17 godina sv. Ivan Pavao II. utemeljujući Požešku biskupiju uzdigao na čast Katedrale kako bismo sv. Tereziji odanim srcem uzdigli hvalu i iskazali zahvalnost za 251 godinu njezine prisutnosti među nama kao zaštitnice ovoga hrama i grada te prigodom 500.

obljetnice njezina rođenja otvorili Godinu njoj posvećenu - istaknuo je biskup te potom pozdravio nazočne biskupe, a napose Vladu Košića koji je prvi puta otako je preuzeo službu pastira Sisačke biskupije predvodio misno slavlje u Požegi.

U pozdravu učenicima požeške Katoličke gimnazije biskup je istaknuo: „Dragi gimnazijalci! Sv. Terezija je i vaša zaštitnica. Otkrijte u njoj veličinu ljudske slobode koja vjeruje Bogu i s njime se uzdiže do najvišega ljudskog ostvarenja. Neka vas ona prati na vašem mladenačkom putu da se ne izgubite, da ne postanete žrtvama površnih ideologija ili robovanja ovisnostima. Od srca vam zahvaljujem za sinoćnje molitveno bdijenje u Katedrali kojim ste pridonijeli duhovnosti našega grada na dan njegove svete zaštitnice.“ Među mladima bili su prisutni i neki od 106 učenika i studenata koji su proteklih dana od Zaklade Požeške biskupije primili stipendije. Biskup je čestitao svetkovinu sv. Terezije Avilske katedralnim župljanima na čelu sa župnikom Ivicom Žuljevićem, gimnazijalcima predvođenima ravnateljem Robertom Mokrim te svim građanima.

Produbljavati svoju vjeru

– Na ovom slavlju svojim mislima i molitvama duboko smo povezani s papom Franjom i biskupima koji sudjeluju na Trećoj izvanrednoj općoj biskupskoj sinodi u Rimu. Povjeravamo njihov rad zagovoru naše sv. Terezije. Neka ona moli s nama i za nas da nas u sadašnjim hrvatskim poteškoćama ne zavede zlo, nego da nam nevolje pomognu jačati se i duhovno rasti, otvarati Bogu prostore u osobnom i javnom životu te s njime i u ovom povijesnom trenutku biti pobjednici – poručio je biskup Škvorčević.

Prije himna „Slava Bogu“ slijedio je čin otvorenja Godine sv. Terezije Avilske. Đakon Krno Juraković i Ljubiša Krmar predstavili su razloge zbog kojih se proglašava navedena Godina. U njima se objašnjava da je svetičina tvrdnja „Solo Diós basta - Samo je Bog dostatan“, pretočena u njezino snažno životno iskustvo, ostala izazov i za današnje vrijeme te da nas ona svojom prisutnošću u požeškoj Katedrali poziva da na njezin način krenemo putem dubljeg zajedništva s Bogom. Trubljava je izvedena melodija, a potom su učenici Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije otpjevali Terezijine riječi na španjolskom i hrvatskom jeziku „Solo Diós basta - Samo je Bog dostatan“.

Biskup Košić započeo je homiliju upoznavajući nazočne s likom svete koju slavimo. – Sveta Terezija Avilska imala je mnoge darove koji nas mogu potaknuti na bolji kršćanski život, no mi danas ne možemo o svima razmišljati, pa bih vam ja, braćo i sestre, pokušao staviti pred oči tri njezine značajke koje nam i danas govore. Ona je najveća katolička mističarka; velika obnoviteljica ne samo karmelićanskog reda nego i čitave Crkve; ona je bila i velika patnica, žena koja je za svoju vjernost Kristu u duši teško trpjela - istaknuo je biskup Košić. Zatim je razjasnio što pojedina karakteristika znači te na koji nam način može biti primjerom povezujući navedeno s naviještenim evanđeljem.

– U evanđelju koje smo poslušali čuli smo kako je Isus susreo Samarjanku na Jakovljevu zdcenu. Ona je tražila običnu vodu za piće, a Gospodin joj je ponudio i dao vodu živu, svoga Duha, svoju ljubav; darovao joj je spasenje. Taj joj je susret promijenio život; ona je postala sposobna ne samo sama doživjeti novi početak, nego i svojim sugrađanima svjedočiti tko je Isus. Samarjanka je postala evangelizator, najvjestiteljica evanđelja. Tako je i sveta Terezija najprije doživjela blizinu i ljubav Isusa kao najvećega svog prijatelja, s njim je bila uvijek, sve je radila s njim, a onda je

Najveća katolička mističarka

Na taj poziv svi nazočni predvođeni katedralnim zborom zapjevali su geslo „Samo je Bog dostatan“. Za to vrijeme, skupina djece Katoličke osnovne škole odjevena u narodne nošnje hodočasnički je obilazila oko relikvijske sv. Terezije Avilske postavljene na počasno mjesto u svetištu Katedrale i prosipala latice cvijeća iskazavši tako svetost Zaštitnici odanost i zahvalnost.

Biskup Košić započeo je homiliju upoznavajući nazočne s likom svete koju slavimo. – Sveta Terezija Avilska imala je mnoge darove koji nas mogu potaknuti na bolji kršćanski život, no mi danas ne možemo o svima razmišljati, pa bih vam ja, braćo i sestre, pokušao staviti pred oči tri njezine značajke koje nam i danas govore. Ona je najveća katolička mističarka; velika obnoviteljica ne samo karmelićanskog reda nego i čitave Crkve; ona je bila i velika patnica, žena koja je za svoju vjernost Kristu u duši teško trpjela - istaknuo je biskup Košić. Zatim je razjasnio što pojedina karakteristika znači te na koji nam način može biti primjerom povezujući navedeno s naviještenim evanđeljem.

– U evanđelju koje smo poslušali čuli smo kako je Isus susreo Samarjanku na Jakovljevu zdcenu. Ona je tražila običnu vodu za piće, a Gospodin joj je ponudio i dao vodu živu, svoga Duha, svoju ljubav; darovao joj je spasenje. Taj joj je susret promijenio život; ona je postala sposobna ne samo sama doživjeti novi početak, nego i svojim sugrađanima svjedočiti tko je Isus. Samarjanka je postala evangelizator, najvjestiteljica evanđelja. Tako je i sveta Terezija najprije doživjela blizinu i ljubav Isusa kao najvećega svog prijatelja, s njim je bila uvijek, sve je radila s njim, a onda je

započela i drugima prenositi to iskustvo - rekao je biskup te podsjetio da je ona bila i obnoviteljica Crkve iznutra što znači vraćanje njezinom izvoru - Isusu Kristu.

– Navedeno je moguće učiniti u poznatom diptihu koji izriče staro pravilo: ora et labora - moli i radi što je oživotvorila upravo sv. Terezija. Sav njezin svijet bio je Bog. Zato je i mogla reći onu poznatu rečenicu koja ju i karakterizira - samo je Bog dostatan - objasnio je biskup Košić te upozorio na Terezijinu duboku mističnu povezanost s Isusom Kristom s kojim je trpjela i radovala se. Ohrabrio je gimnazijalce da u svojoj zaštitnici gledaju primjer te Boga stave u središte svoga života podsjećajući na riječi sluge Božjega kardinala Kuharića: „Ako je Bog na prvom mjestu, sve je na svom mjestu; ako Bog nije na prvom mjestu, ništa nije na svom mjestu“. Ukazao je i na Terezijinu borbenost: - Kad nam se nameće nemoć i pokušaj mlade odvratiti od života u domovini, nudeći med i mlijeko bilo gdje, tada se mi kršćani moramo pobuniti, kao i kad se nameće ideologije različitih boja. Budimo svjesni da vrhunac duhovnog života i sjedinjenje s Bogom, kao cilj svoga života možemo postići samo ako se borimo na zemlji za ono što je dobro, a to znači boriti se protiv

Molitva sv. Tereziji Avilskoj

Sveta Terezijo od Isusa,
zaštitnice požeške Katedrale,
tebe je Bog obasuo posebnim milostima.

U velikim poteškoćama života
darovao ti je iskustvo svoje blizine
i jasnoću da je našem nemirnom srcu
samo on dostatan.

Pomози da i nama Bog bude blizu
u životnim nevoljama,
te tražimo samo njega,
i tako postignemo istinsku sreću
sada i u vječnosti.

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Sa - mo je Bog do - sta - tan.

Sa - mo je Bog do - sta - tan.

laži, nepravde i zla – poručio je biskup Košić.

Nakon popričesne molitve nazočni su izmolili molitvu sv. Tereziji Avilskoj te uskliknuli geslo „Samo je Bog dostatan“. Biskup Škvorčević zahvalio je prisutnima za sudjelovanje na slavlju, a napose biskupima ukazavši na znakovitost njihova sudjelovanja koje nas povezuje s prvokršćanskom mučeničkom baštinom Kvirina sisačkog, Poliona vinkovačkog i Dimitrija srijemsko-mitrovačkog. Poželio je svima obilje Božjeg mira u duši po zagovoru sv. Terezije i po Božjem blagoslovu koji je na sve zazvao biskup Košić.

U KATEDRALI BLAGOSLOVLJENA OBNOVLJENA SLIKA NA GLAVNOM OLTARU

Autor slike sv. Terezije Avilske poznati bečki slikar Caspar Franz Sambach

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Duško Mirković

U predvečerje blagdana zaštitnice požeške Katedrale sv. Terezije Avilske, 14. listopada u toj je crkvi održano molitveno bdijenje. Na početku slavljaju biskup Antun Škvorčević predvodio je obred blagoslova obnovljene slike sv. Terezije na glavnom oltaru te dviju manjih slika; medaljona s pomoćnih oltara sv. Ivana Nepomuka i sv. Mihaela Arkandela. Biskup je predstavio stanje slike prije njihove obnove kao i njihov izgled nakon provedenog zahvata restauriranja.

Istražne radnje

Tijekom protekle tri godine izvedeni su opsežni konzervatorsko-restauratorski radovi na slici sv. Terezije Avilske s glavnog oltara požeške Katedrale. Radove je izvodila tvrtka DOK-ART, obrt za restauriranje umjetnina u Zagrebu, pod vodstvom Andreja Dokića. Najprije su izvršene istražne radnje koje su otkrile da je originalnu sliku iz 18. stoljeća prigodom obnove crkve sv. Terezije krajem 19. stoljeća u potpunosti preslikao autor V. Baždar te da se ispod nje nalazi drugi, puno stariji oslik u rela-

tivno dobrom stanju. Nakon tog otkrića krenulo se u velike konzervatorsko-restauratorske radove; kemijsko i mehaničko uklanjanje preslika, podljepljivanje slikanog sloja, kemijsko čišćenje novootkrivene slike, kitanje oštećenja, retuš te u zaštitno lakiranje. Obnovljena slika u srpnju ove godine vraćena je na glavni oltar Katedrale sv. Terezije u njezinom punom sjaju, izvornoj živosti, snazi i uvjerljivosti.

Pronađen autor slike

Istovremeno s realizacijom restauratorskih radova, dr. Mirjana Repanić Braun s Instituta za povijest umjetnosti u Zagrebu pokrenula je istraživanje autorstva slike te je na temelju arhivskih dokumenata i usporedbe s umjetničkim djelima u Austriji i Češkoj došla do neoborivog dokaza da je slika s glavnog oltara Katedrale sv. Terezije Avilske u Požegi djelo poznatoga bečkog slikara Caspara Franza Sambacha te da ju je prigodom posvete crkve 1763. godine poklonila carica Marija Terezija posredstvom zagrebačkog biskupa Franje Thauzyja zajedno s kaležom i misnim odijelom.

Ovo otkriće potaklo je i istražne radove na slikama sv. Ivana Nepomuka i sv. Mihaela Arkandela s bočnih oltara Katedrale te se također utvrdilo postojanje starijih slika ispod preslika jednako kao i kod slike sv. Terezije na glavnom oltaru. Sljedeće godine trebali bi se nastaviti radovi na obnovi oltarnih pala te će slike nakon uklanjanja sloja koji je naknadno nanosen krajem 19. stoljeća poslije više od stotinu godina očitovati svoju izvornu kvalitetu.

Utvrđeno je da su i male slike, medaljoni Majke Božje s djetetom Isusom na bočnom oltaru sv. Ivana Nepomuka te trnjem okrunjeni Isus na oltaru sv. Mihaela Arkandela, također bile u potpunosti preslikane te su po završetku radova na slici sv. Terezije uzete u postupak obnove. Medaljoni su bili u lošem stanju pa ih je trebalo ojačati novim plat-

nom, odnosno dublirati na novi nosač. Nakon konzervatorsko-restauratorskih radova vraćen je njihov izvorni oslik koji svjedoči o vrlo vrijednim i kvalitetnim starim slikama. One su u rujnu 2014. postavljene na oltare zajedno s restauriranim ukrasnim okvirima.

Zahvaljujemo Ministarstvu kulture Republike Hrvatske na financijskoj potpori u obnovi slike sv. Terezije, a Požeškoj biskupiji na obnovi dvaju spomenutih medaljona s bočnih oltara. S blagoslovom koji sada zazivamo na obnovljena djela, predajem ih vjernicima na štovanje, a svima na divljenje njihovoj ljepoti – rekao je biskup.

Molitveno bdijenje

Dok je biskup blagoslovljenom vodom škropio i kadio obnovljenu sliku sv. Terezije, svi nazočni pjevali su svetiци u čast himan »U onaj dan poletjela«. Slijedila je služba prvih večernjih hvala u čast sv. Terezije. Prije evandeoskog hvalospjeva »Veliča duša moja Gospodina« svečano je na počasno mjesto postavljena relikvija sv. Terezije, a sva katedralna zvona obznanila su početak svetkovine zaštitnice stolne crkve. Potom su učenici Katoličke gimnazije u Požegi, čija je zaštitnica također sv. Terezija, zajedno s mladima grada Požege predvodili molitveno bdijenje pred Presvetim, ostvarivši poseban ugođaj sabranosti i snažnog duhovnog ozračja.

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA POŽEŠKE BISKUPIJE

Želimo poput sv. Terezije oslušivati Boga kako bi bili bliže čovjeku

Piše: Ivica Žuljević

U Biskupskom domu u Požegi pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića održana je 27. listopada jesenska sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Nakon molitve biskup je rekao da ovo zasjedanje sadržajem svoga dnevnoga reda sabire ono što se minulih dana događalo na razini opće i požeške mjesne Crkve. Naglasio je važnost održavanja Treće izvanredne opće skupštine biskupske sinode u Rimu na temu »Pastoralni izazovi obitelji u kontekstu evangelizacije«. Spomenuo je da je Sinoda korak prema redovitoj Općoj skupštini biskupske sinode u listopadu sljedeće godine. Predstavio je vijećnicima konačni izglasani dokument Sinode kao i njenu poruku te istaknuo da će Biskupija, uz molitvu za obitelji, na temelju tih dokumenata nastojati u pastoralu promicati sinodsku osjetljivost u pristupu problemima braka i obitelji.

Vjernost braku i obitelji

Zatim je podsjetio na otvorenje Godine sv. Terezije Avilske u Požeškoj biskupiji te prihvatanje njezinih obnoviteljskih izazova. Oba spomenuta događaja, nastavio je, povezana su s konkretnom situacijom čovjeka koji trpi i pati, raduje se i nada, živi i umire te mu u tom stanju Crkva, kao vjerna suputnica, služi svojim poslanjem naviještanja i svjedočenja Isusa Krista i njegova spasiteljskog djela.

Istaknuo je da je situacija u Hrvatskoj i u svijetu teška na svim područjima života; od gospodarstva, politike pa do obiteljske problematike. Rekao je kako je u takvim stanjima potrebno s najvećom pozornošću oslušivati Boga i čovjeka o čemu nam snažno svjedoči Sveto pismo. Naglasio je i da se prema toj metodi dvostrukog oslušivanja odvijala i Opća biskupska sinoda te da se u nekim problematiziranjima određenih pitanja vezanih uz suvremenog čovjeka, brak i obitelj možda učinilo da oci odstupaju od kršćanske objave, ali da se u konačnici očitovala vjernost braku i obitelji kao Božjoj ustanovi. Rekao je da je to pristup na koji je u više prigoda poticao papa Franjo, napose svojom enciklikom »Evangeli Gaudium« te da Požeška biskupija u Godini sv. Terezije Avilske želi, poput ove svete, oslušivati Boga da bi mogla biti bliže čovjeku i njegovim problemima.

Potom je biskup podsjetio na personalne promjene u Biskupiji te naveo da je fra Marko Malović, dosadašnji predstavnik redovnika u Prezbiterskom vijeću premješten i da su braća na njegovom mjestu izabrala fra Milana Krištu, gvardijana i župnika u Požegi dok je na mjesto Stjepana Škvorca, predstavnika Virovitičkog dekanata, zbog njegove premoštaja izabran Tomislav Pavlović, župnik u Luku.

Nakon što je tajnik Vijeća Ivica Žuljević pročitao zapisnik s prethodne sjednice, vi-

jećnici su s biskupom provjerili koliko je zaključaka te sjednice izvršeno. Posebna pozornost posvećena je ostvarenju onoga što je bilo zaključeno o pomoći poplavljenima o čemu je izvjestio ravnatelj Caritasu Goran Lukić. Biskup je zahvalio svima koji su se uključili u pružanje pomoći te istaknuo da akcija još nije završena jer je potrebna pomoć onima koji su po drugi puta poplavljeni u pleterničkoj župi kao i u ovisničkoj komuni u Ivanovcu kod Okučana. Goran Lukić, koji je ujedno i voditelj Zaklade Požeške biskupije za siromašne učenike i studente, izvjestio je o ovogodišnjoj dodjeli stipendija. Biskup je potom istaknuo važnost daljnjeg izgrađivanja sustava pomoći i iskazivanja evandeoske blizine potrebnima.

Terezijanski programi

Potom su vijećnici pristupili razmatranju značenja Treće izvanredne opće biskupske sinode u Požeškoj biskupiji. Biskup je istaknuo da su plod sinode dva dokumenta: Poruka i »Relatio Synodi«. Osvrnuo se na pitanje pričesti rastavljenih i ponovno vjenčanih osoba te pitanje osoba istospolne orijentacije. Glede rastavljenih i ponovno vjenčanih, biskup je rekao da se Crkva ne odriče onoga što je po tradiciji naučavala o braku i obitelji, ali želi prema takvim osobama koje su članovi Crkve nastupati s razumijevanjem, otvorenosti i milosrdem. Glede osoba istospolne orijentacije, istakao je kako uvijek treba poštovati svaku osobu, razlikujući njezino dostojanstvo od slabosti i grijeha. O mogućnostima promaknuća pastoralne braka i obitelji u Požeškoj biskupiji u godini pripreve za redovitu Sinodu progovorio je i Mario Mesić, biskupijski povjerenik za pastoral braka i obitelji. Predstavio je nekoliko konkretnih prijedloga te je prihvaćeno da se na biskupijskoj razini organizira susret svih voditelja i predavača tečaja pripreve za brak idućega 14. listopada u Požegi te da se snažnije promiče molitva u obitelji, napose u vrijeme božićnog blagoslova domova. Također je prihvaćeno organiziranje susreta obitelji u župi, na Nacionalnom susretu obitelji u Trsatu 19. travnja 2015. te na redovitom hodočašću obitelji s brojnim djecom Gospi Voćinskoj 15. kolovoza 2015. godine.

Usljedila je točka pod kojom se govorilo o pastoralnim programima u Godini sv. Terezije Avilske te u Godini posvećenog života. Biskup je podsjetio kako je sv. Terezija jedna od najznačajnijih redovnica koja je svoju snažnu karizmu ugradila u obnovu Crkve i da ona izvrsno povezuje Godinu njoj posvećenu s Godinom redovnika. Istaknuo je da će se u korizmu, na temelju iskustva prethodnih godina, u svim župama petkom organizirati kateheze koje će se oblikovati prema obno-

Relikvijar sv. Terezije Avilske, požeška Katedrala

viteljskim mislima sv. Terezije Avilske, a u čemu će pomoći sestre karmelićanke, dobre poznavateljice svetičina života. Predloženo je organiziranje hodočašća u Avilu. Biskup je rekao vijećnicima da je minulih dana pisao avilskom biskupu koji je već odgovorio svojom poticajnom riječju za naše programe iduće korizme te dostavio i pismo pape Franje prigodom 500. obljetnice rođenja sv. Terezije. Na poticaj Španjolske biskupske konferencije organizirat će se hodočašće mladih u Avilu od 5. do 9. kolovoza 2015. godine. Također postoji zamisao da jedna skupina mladih iz Avile posjeti Hrvatsku. Katehetskom uredu dano je u zadatak razmotriti mogućnost uključivanja mladih iz Požeške biskupije u te događaje. Predstojnik Katehetskog ureda Anto Ivčić upoznao je vijećnike s biskupijskim križnim putem mladih koji će se održati 14. i 15. ožujka 2015. godine. Nadalje, dječje hodočašće u Voćin u svibnju 2015. nosit će temu »Terezija Avilska i požeška Katedrala« s osvrtnom na svetično redovništvo i duhovnost.

U Godini posvećenog života održat će se i određeni programi na nacionalnoj i biskupijskoj razini. Povjerenik za redovnike u Požeškoj biskupiji fra Milan Krišto pisanim putem predstavio je prijedlog biskupijskog programa te je zaključeno da se na početku Godine, 7. prosinca 2014., održi adventski susret redovnika i redovnica u Požegi te da se tom prigodom obilježi 60. obljetnica smrti msgr. Rafaela Rodića, prvoga beogradskog nadbiskupa, rodom iz požeškog kraja koji je 16 godina kao biskup proživio u Požegi. Ujedno bi se obilježila i 90. obljetnica od njegova imenovanja nadbiskupom. Središnje biskupijsko slavije u Godini posvećenog života bilo bi na Svijećnicu, 2. veljače 2015. godine u Požegi.

Biskup se susreo s papom Franjom

Prigodom svoga boravka u Rimu, biskup Antun Škvorčević 1. listopada bio je u općoj audijenciji s papom Franjom. Na kraju audijencije imao je mogućnost osobno pozdraviti Svetoga Oca i izvjestiti ga da se Požeška biskupija 27. rujna spomenula 17. obljetnice svoje uspostave te proslavila Biskupijski dan u čijem je središtu bilo euharistijsko slavlje u Katedrali s đakonskim ređenjem. Rekao je da su nazočni svećenici, đakoni, redovnici i redovnice, bogoslovi, sjemeništarci kao i ostali vjernici molili i za Njegovu Svetost te mu uputili pisanu čestitku za imendan. Osim toga, povjerali su svjetlu Duha Svetoga skori početak Treće izvanredne biskupske sinode u Rimu. Biskup je rekao papi da mu želi i osobno, prigodom 17. obljetnice požeške mjesne Crkve, prenijeti odanost, poštovanje i zahvalnost svećenika svoje Biskupije te mu čestitati imendan i zamoliti poseban apostolski blagoslov za sva biskupijska pastoralna nastojanja. Zahvalio je za papin pozdrav upućen hrvatskim vjernici na Trgu sv. Petra te izrazio očekivanja hrvatskih biskupa i vjernika da će ga moći ubrzo pozdraviti u prigodom proglašenja svetim blaženog Alojzija Stepinca. Papa se na te riječi nasmiješio i rekao kako vjeruje da će se to uskoro i dogoditi te zamajčio biskupu i Požeškoj biskupiji svoju molitvu i blagoslov.

U POŽEGI ODRŽAN BISKUPIJSKI DAN

Zaređena sedmorica đakona

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Dragan Šunjo

Na 17. godišnjicu uspostave Požeške biskupije i obljetnicu posvete požeške Katedrale 27. rujna u Požegi održan je Biskupijski dan na kojem su sudjelovali svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi i sjemeništari te vjeroučitelji.

Program je započeo Molitvom trećega časa u crkvi sv. Lovre nakon koje je nazočne pozdravio biskup Antun Škvorčević. Istaknuo je kako je Biskupijski dan svojevrsna godišnja provjera onoga što požeška mjesna Crkva nastoji ostvarivati u svom poslanju; razmatranje određenih aktualnih pitanja te dogovor o zajedničkim programima u započetoj pastoralnoj godini. Podsjetio je kako u tom pogledu društveno stanje ima veliko značenje i spomenuo da je ono u Hrvatskoj trenutačno obilježeno negativnošću, sukobljavanjima i nepovjerenjem te nemoći da se na gospodarskoj razini ostvari napredak što stvara u ljudima određenu gorčinu. Istaknuo je da se oni kojima je povjereno poslanje u Crkvi ne smiju svrstati među širitelje negativnosti, nego trebaju trajno biti nositelji evanđeoskog optimizma iz svijesti da je Isus Krist svojom mukom, smrću i uskrsnućem započeo ostvarivati kraljevstvo nebesko koje nadilazi sve ljudske ograničenosti i nemoći te da je konačni ishod naše ljudske povijesti u njegovoj moći. Dodao je da su Isusovi poslanici pozvani to i svjedočiti, napose u rubnim društvenim stajanjima, kako nas potiče papa Franjo, te na taj način ljudima pomagati da ne budu zarobljeni takvog negativizma.

Pastoralni programi

Biskup je potom predstavio neke zajedničke programe koji će se ostvarivati u Požeškoj bi-

skupiji tijekom započete pastoralne godine. Između ostalog, svećenike je upoznao s datumima održavanja njihovih jesenskih susreta trajne formacije na arhidakonatskoj razini na kojima će se obrađivati enciklika pape Franje „Evangeli gaudium“ kao i neka liturgijska pitanja koja je pokrenula Kongregacija za bogoslovlje i disciplinu sakramenata.

Podsjetio je na Godinu posvećenog života koju je proglasio papa Franjo od prve nedjelje došašća 2014. s kojom je na nacionalnoj razini povezano hodočašće redovnika i redovnica u Mariju Bistricu, a na biskupijskoj razini susret na Svijećnicu. Spomenuo je da se na nacionalnoj razini održava susret obitelji na Trsatu 19. travnja iduće godine. Najavio je Godinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale prigodom 500. obljetnice njezina rođenja. Spomenuo je da će pastoralna nastojanja u započetoj pastoralnoj godini, posebice korizmene kateheze, biti oblikovane na temelju obnoviteljske mi-

sli sv. Terezije. Zahvalio je svećenicima, redovnicima i redovnicama te vjeroučiteljima za požrtvornost kojom nastoje ostvarivati svoje poslanje naviještanja Radosne vijesti.

Potom je Marijan Pavelić progovorio o značenju medija u pastoralu i mogućnostima njihove pomoći u evanđeoskom poslanju Crkve u suvremenom svijetu. Prezentirao je mogućnosti i prednosti služenja društvenim mrežama dajući konkretne smjernice za njihovu upotrebu. Svoje izlaganje potkrijepio je poticajima pape Ivana Pavla II., Benedikta XVI. i pape Franje. Zatim je Ivica Bošnjak upoznao nazočne s Trećom izvanrednom općom biskupskom sinodom u Rimu progovorivši o problemima vezanima za brak i obitelj u suvremenom društvu o kojima će raspravljati sudionici Sinode. Prikazao je sadržaj pripremljenih dokumenata za Sinodu i sam način njezina rada.

Ostvarivanje kraljevstva nebeskog

Središnji dio proslave Biskupijskoga dana bila je svečana misa u Katedrali koju je u zajedništvu sa stotinjak svećenika predvodio biskup Antun Škvorčević, a tijekom koje je zaređio za đakone Marka Čubelića iz Suhopolja, Ljubišu Krmara iz Starog Petrovog sela, Roka Ivanovića iz Đulovca, Olivera Kranjčića iz Dežanovca, Krunoslava Jurakovića iz Zapolja, Roberta Kupčaka iz Staroga Gradca te Krunoslava Siroglavića iz Oriovca. Pozdravljajući prisutne biskup je s posebnom radošću pozdravio sedmoricu kandidata za đakonat, njihove roditelje, rodbinu i prijatelje te vjernike pristigle iz njihovih rodnih župa. Pozdrav je uputio i prisutnim poglavarima iz Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu na čelu s rektorom Andelkom Koščakom, poglavarima iz Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu na čelu sa rektorom Ivanom Andrićem te ekonoma Međunarodnog kolegija „Sedes Sapientiae“ iz Rima Joséa de Jesus Huerta, zahvaljujući im za sve što su učinili za sedmoricu kandidata.

Dodijeljena biskupijska odlikovanja zaslužnim osobama

Na svetkovinu obljetnice posvete požeške Katedrale biskup Antun Škvorčević predvodio je 27. rujna večernje euharistijsko slavlje u Katedrali. Nazočnim vjernicima, među kojima je bio i požeški gradonačelnik Vedran Neferović te zamjenik požeško-slavonskog župana Ferdinand Troha, čestitao je svetkovinu i godišnjicu uspostave Biskupije. U homiliji je na temelju svetih čitanja spomenuo kako iz obiteljskog iskustva znamo za nepodnošljive i razarajuće prisutnosti kad su bračni drugovi ili drugi članovi obitelji ispunjeni mržnjom. Nasuprot tome, podsjetio je biskup, kad se ljudi vole, događa se u njima uzajamna prisutnost kao snaga i svjetlost koja ih nosi kroz život. Rekao je da se ta ljubav još snažnije ostvaruje kad nas ispunja prisutnost Isusa Krista i njegova ljubav kojom je pobijedio smrt. Istaknuo je da slavimo svetkovinu obljetnice posvete Katedrale kao zgrade jer je u njezinu središtu oltar na kojem Isus Krist ostvaruje svoju žrtvu ljubavi na križu i po svetoj pričesti ispunja vjernike svojom prisutnošću ugrađujući ih u zajedništvo Crkve i svoga vječnoga života. Poželio je da se takva Božja prisutnost trajno ostvaruje po vjernicima koji ulaze u Katedralu sabranim i otvorenim srcem.

Nakon popričesne molitve biskup je uručio Biskupijsku medalju s Poveljom zahvalnosti prof. dr. Mati Škegri za njegovu humanu liječničku djelatnost i doprinos civilizaciji ljubavi te slikaru Tihomiru Lončaru za donaciju vlastitih slika Galeriji Požeške biskupije.

Biskup i svećenici čestitali papi Franji imendan

Na završetku svete mise đakonskog ređenja u požeškoj Katedrali 27. rujna pročitana je čestitka papi Franji za imendan, a koju su nazočni prihvatili pljeskom. U čestitci piše:

»Sveti Oče, prigodom 17. godišnjice uspostave Požeške biskupije, u gradu Požegi 27. rujna 2014. održava se Biskupijski dan. Okupili su se svećenici i dakoni, redovnici i redovnice, bogoslovi i vjeroučitelji kako bi zajedno s dijecezanskim biskupom izrazili zahvalnost Bogu i sv. Ivanu Pavlu II. za utemeljenje svoje mjesne Crkve; utvrdili zajedničke programe za pastoralnu godinu 2014./2015.; proslavili svetkovinu obljetnice posvete Katedrale te sudjelovali na ređenju novih đakona. S osjećajima sinovske odanosti i osobitog poštovanja spominjemo se Vaše Svetosti, zahvalni za Vaše neumorno pastirsko služenje općoj Crkvi i za snažno promicanje svijesti o poslanju Crkve na rubovima društva te Vam radosno i od srca čestitamo imendan. Sjedinjeni s Vama u vjeri, nadi i ljubavi uzdižemo molitvu Bogu Svemogućem da svjetlom Duha Svetoga prati rad Treće izvanredne opće biskupske sinode kako bi Crkva mogla suvremenom svijetu predstaviti brak i obitelj u njihovoj evanđeoskoj ljepoti te pridonijeti rješavanju poteškoća u kojima se nalaze brojni bračni drugovi.

Ponizno molimo Vašu Svetost da nam udijeli poseban apostolski blagoslov za sva pastoralna nastojanja naše mlade mjesne Crkve na ulasku u 18. godinu njezina postojanja, za one kojima je povjereno djelo evangelizacije, a napose za novozačetu sedmoricu đakona. Uz izraze osobitog poštovanja, srdačno Vas u Gospodinu pozdravljamo« – rekao je u čestitci biskup Antun Škvorčević.

Na početku homilije biskup je podsjetio na stanje u kojem se Hrvatska nalazi te na potrebu da predsjednik Vlade organizira tim stručnjaka koji će moći pokrenuti gospodarstvo i napredak. Spomenuo je kako je prije dvije tisuće godina Isus Krist, pobjednik nad smrću, započeo okupljati svoju ekipu kojoj je zadatak u snazi njegova Duha surađivati na uključivanju ljudi u zajedništvo Božjeg života i ostvarivanju kraljevstva nebeskog. Istaknuo je kako je u naše vrijeme pozvao u svoj tim i sedmoricu mladih ljudi koji mu danas svjedoče o svom odazivu i koje će u svetom đakonskom ređenju snagom svoga Duha osposobiti za poslanje naviještanja radosne vijesti i služenje njegovu djelu spasenja po slavljenju svetih otajstava.

Hram Duha Svetoga

Navdeno je povezao s naviještenim odlomkom iz Knjige proroka Izaije i Poslanice Korinćanima u kojoj sv. Pavao tumači da su tijela naša hram Duha Svetoga. Istaknuo je kako prorok traga za Božjom prisutnošću u hramu, ali da je ona, napose Isusovim utjelovljenjem, stvarna u čovječjem srcu te je svaki čovjek može otkriti. Rekao je kako je Isusov poziv upućen sedmorici ređenika sasvim posebno očitovanje njegove prisutnosti u njima te mu zahvalio za taj dar, a ređenikima za pozornost koju su mu posvetili i vjernost kojom su ga do sada slijedili. Istaknuo je da su kandidati za đakonat Božja građevina koja se započela ostvarivati otkrivanjem duhovnoga zvanja. Upozorio ih je da se svakodnevno trebaju dograđivati na jedinom čvrstom temelju, Isusu Kristu, jer će u suprotnom postati razoreni Božji hram. Rekao je da ih po sakramentu svetoga reda Isus Krist snagom svoga Duha suobličuje samome sebi i da ga svojim životom trebaju očitovati. Usporedio ih je s umjetničkim djelom o čemu je volio govoriti Michelangelo. Po njegovu tumačenju, umjetnik vidi stvaran lik u gromadi kamena koji se očituje kad klesanjem odstrani

U STAROJ GRADIŠKI BLAGOSLOVLJEN SPOMEN SVEĆENIČKIM ŽRTVAMA KOMUNISTIČKOG PROGONA

Isus Krist još jedanput u Hrvatskoj pobijedio povijesni mrak te vratio dostojanstvo poniženima

Piše: Goran Lukić • Snimila: Ljiljana Marić

Povodom 17. obljetnice uspostave Požeške biskupije, na blagdan sv. Mihaela Arkandela, zaštitnika starogradiške župe, 29. rujna biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje blagoslova spomena svećenicima, žrtvama komunističkog progona u tamošnjem zatvoru, podignutog pokraj nove župne crkve. U koncelecijaciji sudjelovali su svećenici Novogradiškog dekanata, predstavnici ostalih dekanata i središnjih ustanova Požeške biskupije kao i kapucinski provincijal fra Jure Šarčević te kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog msgr. Stjepan Kožul.

U lazna procesija s ministrantima, đakonima i svećenicima krenula je iz zgrade osnovne škole prema prostoru vanjske crkvene apsida. Ondje je biskup pozdravio okupljene.

U pomrčalog sunca nad hrvatskom Golgotom, a progoni i ubijanja bili su patnje i umiranja s Isusom Kristom, ispunjeni nadom da će se i na njima ostvariti njegova pobjeda. Svjedoci smo da je Isus Krist još jedanput pobijedio povijesni mrak u Hrvatskoj i vratio dostojanstvo poniženima i proganjanim. Želimo im na ovom mjestu iskazivati zahvalnost, svjedočiti ljubav i poštovanje, za njih moliti.

U tom raspoloženju srca, uz potporu hrvatskih biskupa i svećenika, Požeška biskupija podigla je ovu crkvu i ovaj spomen u čijem je središtu uskrsli Isus Krist. Okupili smo se oko njega da bismo se približili svećenicima stradalnicima i drugim žrtvama - rekao je biskup.

Veličina žrtve

Potom je msgr. Stjepan Kožul progovorio o svećenicima stradalnicima, o podignutoj crkvi i spomenu. - Mlada Požeška biskupija, koja slijedi nauk svoga utemeljitelja sv. pape Ivana Pavla II., u duhu njegovih smjernica vrši svake godine spomen na žrtve, ali i obnovu memorije, proces čišćenja pamćenja, da oslobođeni svake zle misli, žrtvama pristupamo s velikim poštovanjem, da u njima gledamo ono najljepše Božje i ljudsko darovano za ideale i opće dobro! Tu je nikla i inicijativa izgradnje ove nove župne crkve i ujedno spomen na sve patnje, žrtve i stradalnike u donedavnoj kaznenoj ustanovi, a posebice na svećenike i redovnike koji su ovdje boravili u vrijeme komunističke totalitarne vlasti. Završen je i umjetnički rad na kojem nalazimo upisana njihova imena, istaknuo je msgr. Kožul te zatim spomenuo brojne zaslužne svećeničke osobe koje su tamnovale u Staroj Gradišci, a među kojima su i dr. Josip Salač, Ćiril Kos te Mijo Škvorc, kasniji biskupi.

- Bili su ovdje brojni revni i zaslužni naši svećenici i redovnici; među njima i četvorica svećenika skladatelja, dva biskupijska svećenika i dva redovnika. Župnik iz Feričanaca Branko Birt, autor pjesme „Povratak“ koju je posvetio majci i koja živi u narodu kao omiljena pjesma, bio je osuđen na smrt pa pomilovan na 20 godina zatvora te boravio u starogradiškom zatvoru od 1949. do 1962. godine. Prebendar Prvostolne crkve zagrebačke msgr. Matija pl. Ivšić, ljubitelj polifonije i Palestine, predavač crkvene glazbe na KBF-u, osuđen na Vojnom sudu na 14 godina, zatvora, tamnovao je u Staroj Gradišci od siječnja 1950. do listopada 1962. godine. Franjevac o. Kamilo Kolb iz naše Zagrebačke provincije, osuđen je odmah u preokretu 1945. i bio je ovdje do 1950. godine. Franjevac kapucin Anzelmo Canjuga, poznat po svojoj skladbi Domjanićeve pjesme „Ljiljane bijeli“, tako drage bl. Alojziju Stepincu i stotinama tisuća naših vjernika, osuđen je kao gvardijan u Osijeku na 16 godina i služio je kaznu u Staroj Gradišci od 1947. do smrti 1952. godine. Ono što zadivljuje gotovo kod svih preživjelih jest da su nakon svoga križnoga puta došavši na slobodu nastavili revno i zanosno svoje svećeničko služjenje i poslanje. U tome je smisao i veličina njihove žrtve! - rekao je msgr. Kožul.

Proslavili su Boga

Osvrnulo se i na rad pojedinih svećenika nakon izlaska iz zatvora i rekao: „Tu su i drugi svećenici i redovnici; Nikola Soldo s 15 godina ovdje provedenih, kasnije prvi službeni tajnik BKJ; Pavao Pašiček sa 16 godina i 2 mjeseca i tako redom. Kasnije su zanosno radili u povjerenim službama, posebice po župama kao župnici ili kao pučki misionari. Proslavili su Boga svojom

žrtvom, radom i svojim životom! Znali su osmisлити svoju prošlost i početi s Isusom naprijed u budućnost!“ Msgr. Kožul zaključio je svoju riječ poticajem svim nazočnicima da pamte svećeničke i druge žrtve te ostanu s njima molitveno povezani.

Zagrlila ih je Kristova ljubav

Biskup Škvorčević predstavio je zatim spomen-obilježje.

- Mozaik izrađen od stakla djelo je akademskog slikara Tihomira Lončara iz Zagreba. Prikazuje uskrslog Krista nad otvorenim grobom koji pobijedivši smrt svojim raširenim rukama slavođobitno lebdi nad križem. U podnožju križa, na samom tlu, poredani su likovi koji podsjećaju na svećenike i redovnike, časnu braću i bogoslove, dionike Isusova poniženja i patnje po osudi i zatvaranju. Na pojedinim likovima prepoznaju se lica određenih starogradiških zatvorenika, među njima Josipa Salača, kasnijega pomoćnog zagrebačkog biskupa; Ćirila Kosa, kasnijega đakovačkog i srijemskog biskupa; Mije Škvorca, kasnijega pomoćnog zagrebačkog biskupa; Nikole Solde, svećenika Zagrebačke nadbiskupije; Ivana Bjelokosića, svećenika Dubrovačke biskupije; fra Kamila Kolba, svećenika Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu; fra Anzelma Canjuga, kapucina; fra Julijana Ramljaka, svećenika Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Svi se oni klanjaju uskrsnom Kristu u kojem je njihova patnja postigla smisao, po kojem je ostvarena pobjeda i vraćeno dostojanstvo. S lijeve i desne strane lika uskrslog Krista ispisan su imena i prezimena starogradiških uznika; 247 svećenika, 4 časna brata i 11 bogoslova; ukupno 262 zatvorenika. Raširene ruke uskrslog Krista nad tim imenima svjedoče da ih je zagrlila njegova ljubav i da su postali dionicima njegove pobjede. U središtu memorijalnog

prostora ispred mozaika stoji kameni žrtvenik rustikalne izrade koji tvori jedinstvo s tamnim prikazom na dnu mozaika i podsjeća na otvoreni Isusov grob, na žrtvu ljubavi na križu kojom je pobijedio smrt, a s kojom su progongeni i osuđivani svećenici sjedinili svoju žrtvu koja se otajstveno poznatočuje i čiji dionici postajemo u slavlju svete mise. Oltar podsjeća i na žrtvu koju su svećenici podnijeli u zatvoru dok im je bilo oduzeto svako pravo pa i mogućnost slavljenja svete mise koju su pokatkad kromice uspijevali slaviti, čak kad su zbog toga bili i kažnjavani. S Isusovom i njihovom žrtvom sjedinjuju se i svi oni koji na njihov spomen slave svetu misu na ovom žrtveniku. Na suprotnoj strani mozaika, na luku koji zatvara memorijalni prostor, stoji ploča koja podsjeća da je Požeška biskupija uz potporu hrvatskih biskupa i svećenika crkvu izgradila 2011., a ovaj spomen podigla 2014. godine. Mozaik je izveden u tehnici oslikanog stakla debljine 1cm, povijenog po formi apsida i ispečenog na 780 stupnjeva. Pri toj temperaturi nanosena boja ušla je u samu strukturu stakla i postala njezin nedjeljiv i nepromjenljiv dio. Cjelina se sastoji od ukupno 61 komada stakla lijepljenog na zid apsida i poduprtog nosačima koji učvršćuju staklo na stijenu. Mozaik je jedinstveno umjetničko djelo u Hrvatskoj i šire - zaključio je biskup Škvorčević. Zatim je blagoslovio oltar i mozaik, a u crkvi predvodio euharistijsko slavlje.

Sačuvali dostojanstvo

U homiliji biskup je rekao da biblijska vjera u anđele kao stvorena duhovna bića upućuje na postojanje stvarnosti koja nadilazi naš svijet i potvrđuje čovjeka u dimenziji njegove onostranosti. Istaknuo je da su bezbožni sustavi poput komunističkog, pristupali čovjeku ideološki, oduzimali mu slobodu,

nisu ga priznavali kao biće transcendencije, dodjeljivali mu ulogu po vlastitom nahođenju te ga progongili i ubijali kad nije bio u skladu s njihovim mjerilima. Biskup je utvrdio da su mnogi poniženi i progongani ljudi u tim sustavima, a među njima i osuđenici u Staroj Gradišci očuvali svoje dostojanstvo i nadvladali poniženja oslonjeni na ono što je više od zla i sustava koji im ga je nanosio, u dimenziji onostranosti. Pozvao je nazočne na zahvalnost tim žrtvama zbog dostojanstva koje su živjele u osudama i progongima.

Biskup je zatim istaknuo da ime Mihael prevedeno na hrvatski jezik znači „Tko kao Bog“ i rekao da Sveto pismo prikazuje sv. Mihaela kao borca za Boga protiv Zloga. Dodao je da nedužno zasluženi svećenici i drugi osuđenici u starogradiškoj i ostalim tamicama u vrijeme komunizma svjedoče da su oni, koji su računali s Bogom u uvjetima velike ljudske poniženosti, sačuvali dostojanstvo i bili veći od progongitelja te postali moralni pobjednici. Sve spomenuto, rekao je, svjedoči da se zlo pobjeđuje vjernošću Bogu i da se na taj način vode najuspješnije bitke što nas ohrabruje da tako pristupimo suvremenim okolnostima novih ideoloških progona i ponižavanja.

Na završetku slavlja biskup je čestitao svetkovinu sv. Mihaela starogradiškim župljanima na čelu sa župnikom Matom Rukavinom, a načelniku općine Velimiru Paušiću i Dan općine. Svima je zahvalio za sudjelovanje na slavlju, a napose pjevačima iz Davora te Nove i Stare Gradiške. Zaključio je da je u Staroj Gradišci prisutan teški trag zla, ali da su nova crkva i umjetnički mozaik unijeli u to mjesto ljepotu koja svjedoči Isusa Krista i njegovu pobjedu nad zlom te je sve ohrabrio da se sjedinjeni s njime ne boje poteškoća i nevolja.

U POŽEGI PROSLAVLJEN BLAGDAN SV. IVANA PAVLA II.

Sveti Papa – znak i putokaz svijetu u njegovim nemoćima i lutanjima

Piše: Ivan Popić • Snimio: Duško Mirković

Svečanim euharistijskim slavljem u požeškoj Katedrali, koje je 22. listopada predvodio požeški biskup Antun Škvorčević zajedno s dvadesetak gradskih župnika i svećenika iz središnjih biskupijskih ustanova te đakona, proslavljen je blagdan sv. Ivana Pavla II.

U lazna procesija s relikvijom svetoga Pape, praćena himnom njemu u čast, krenula je iz Papine kapele u katedralnoj kripi. Kad je relikvija postavljena na oltar u Katedrali, svi nazočni pjesmom su uskliknuli: *Sv. Ivane Pavle, moli za nas!*

Dan radosti i zahvalnosti

U pozdravnoj riječi biskup je naglasio da slavimo blagdan utemeljitelja Požeške biskupije prvi puta nakon što je proglašen svetim. Rekao je da je to dan radosti i zahvalnosti za svetoga Papu koji je svoju ljubav ugradio u našu hrvatsku slobodu i u početke požeške mjesne Crkve. Potaknuo je vjernike da se sjedine s njim i mole da Bog udijeli našoj domovini mir i slogu, a Požeškoj biskupiji rast u zajedništvu i vjernosti poslanju koje joj je povjereno. Istaknuo je da ovim slavljem ujedno završava spomen 17. obljetnice uspostave Požeške biskupije, započet 27. rujna, s kojim je na svoj način povezan u jedno i blagdan katedralne zaštitnice sv. Terezije Avilske kao i ovaj blagdan biskupijskog utemeljitelja, sv. Ivana Pavla II.

Ne bojte se!

U homiliji biskup je podsjetio kako u Hrvatskoj svakodnevno osjećamo teške posljedice loše vođenog gospodarstva, a da nam blagdan sv. Ivana Pavla II. stavlja pred oči da je Bog uspješan gospodarstvenik koji nam je u XX. stoljeću darovao velikana za nasljednika sv. Petra i po njemu posvjedočio da je on sam protagonist povijesti koji usred ljudskih zabluda i teških ratnih i ideoloških zastranjenja vodi čovječanstvo prema cilju i smislu. Potkrijepio je to naviještenim odlomkom iz Pavlove Poslanice Efežanima u kojoj apostol tumači otajstvo Božje rasporedbe. Dodao je da je sv. Ivan Pavao II. bio onaj vjerni i razumni upravitelj o kojem govori evanđelje, da je djelovao po volji Božjoj, bdio kako kradljivci ne bi potkopali i razorili ono što je Bog u Isusu Kristu izgradio za naše dostojanstvo i smisao te tako postao znakom i putokazom svijetu u njegovim ljudskim nemoćima i lutanjima. Rekao je još da sveti Papa iz Božje vječnosti i danas dovikuje, napose nama u Hrvatskoj i vjernicima Biskupije koju je utemeljio: „Ne bojte se! Otvorite vrata Kristu!“ Utvrdio je kako je osobito u vremenu svakovrsnih nevolja važno biti oslonjen na Boga i uključen u njegovu ekonomiju milosti ostvarenu u Isusu Kristu, ostati na obzorima njegove jasnoće. Pozvao je nazočne da im po molitvenoj povezanosti sa svetim Papom ne prestane svakodnevno odjekivati u srcu „Ne bojte se!“ te da u vjeri i predanosti Isusu Kristu žive slobodu od ideoloških i drugih porobljavanja.

Na završetku slavlja svi nazočni u Katedrali uputili su Bogu molitvu zahvalnosti za sv. Ivana Pavla II., a na kraju su svojim hodom oko oltara s Papinom relikvijom očitovali želju i opredjeljenje slijediti ga na putu vjernosti Bogu.

HODOČAŠĆE ZDRAVSTVENIH DJELATNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE U VOĆIN

Hodočasničko molitveno iskustvo ponijet će na svoja radna mjesta

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Goran Lukić

Zdravstveni djelatnici s područja Požeške biskupije hodočastili su 8. listopada po peti puta u voćinsko marijansko svetište. Hodočašće je organizirala Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije na čelu s medicinskom sestrom Mirom Ilić te podružnice Hrvatskog katoličkog liječničkog društva Požeške biskupije na čelu s dr. Tvrtkom Kovačevićem iz Virovitice, a pridružili su im se i članci Hrvatskog katoličkog liječničkog društva predvođeni predsjednikom dr. Franjom Turalijom. U sklopu hodočašća fra Zoran Bibić održao je predavanje na temu „Vjera i zdravlje“ nakon čega je slijedio molitveno-meditativni program u crkvi kao priprava za euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

U središtu je čovjek

Biskup je na početku slavlja pred likom Gospe Voćinske uputio nekoliko pozdravnih poklika Isusovoj majci te se potom obratio svim prisutnima zahvalivši im za dolazak u Voćin, za njihovo toplo ljudsko srce kojim svakodnevno pristupaju bolesnicima i nastoje svjedočiti što za njih mogu učiniti svojom medicinskom stručnošću, a još više svojom vjerničkom požrtvovnošću i ljubavlju, darujući im tako iskustvo Božje blizine. Pozdravio je sve nazočne kao i svećenike među kojima je, uz duhovne asistente spomenutih udruga, bio i Josip Đurkan, rektor svetišta Predragocjene Krvi Isusove u Ludbregu. Podsjetio je i na Dan hrvatske neovisnosti te rekao da zdravstveni djelatnici na svom hodočašću svjedoče posebne dimenzije te neovisnosti po sluzenju čovjeku u teškim životnim okolnostima.

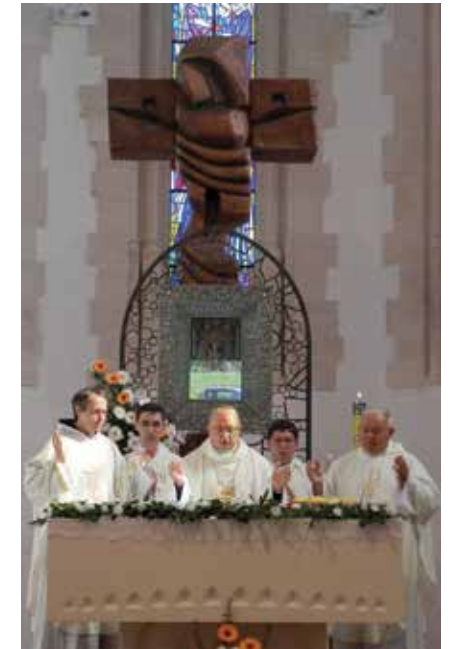
Na početku homilije biskup je spomenuo da su zdravstveni djelatnici dobro učinili što su za hodočašće u Voćin izabrali upravo Dan hrvatske neovisnosti. Istaknuo je kako smo svjedoci promišljanja o boljem funkcioniranju zdravstvenog sustava kod nas te da su liječnici, medicinsko osoblje pa i same zdravstvene ustanove u okviru toga bile ponižavane od nekih nositelja javne vlasti i zapitao nazočne što oni u pogledu toga sustava mogu učiniti. Rekao je da nam u traženju odgovora pomažu naviještena sveta čitanja. Pošavši od evanđeoskog izvještaja o Marijini pohodu Elizabeti, istaknuo je kako dvije žene s osjećajem zadivljenosti i zahvalnosti stoje pred životom začetim u njihovu kriku posebnim Božjim zahvatom te svjedoče da je život Božji dar od njegova začeca do prirodne smrti i da ga kao takvog treba poštovati. Njihovo sluzenje životu kao Božjem daru biskup je usporedio sa sluzenjem zdravstvenog osoblja i naglasio da je njihovo djelovanje dragocjeno jer mu je u središtu čovjek i da se ono ne smije svesti isključivo

na gospodarski okvir koji u zdravstveni sustav može unijeti interes za što većom materijalnom dobiti te da trenutačna promišljanja o tom sustavu kod nas nisu lišena te napasti. Istaknuo je da zdravstveni sustav kojem je u središtu čovjek treba biti utemeljen na solidarnosti u zdravstvenom osiguranju kako bi svakom čovjeku, pa i onom najsiromašnijem, liječenje bilo dostupno.

Dimenzija besplatnosti

Biskup je podsjetio na encikliku pape Benedikta XVI. „Deus Caritas est“ i njegovo upozorenje da u svim sustavima koji služe čovjeku valja sačuvati dimenziju besplatnosti koja je povezana s ljubavlju, besplatnim darivanjem jednoga čovjeka drugom, pomaganjem s naslova ljudske veličine i dostojanstva. Potaknuo je nazočne da se u nastojanju oko poboljšanja zdravstvenog sustava bore za svoje dostojanstvo i s obzirom na pravednu plaću, ali da s polazišta vjere i Božje ljubavi prema čovjeku svjedoče i dimenziju besplatnosti koja je iznad gospodarskih odnosa u bolnicama kako bi one u Hrvatskoj bile ustanove istinske čovječnosti.

Oslanjajući se na pročitani odlomak iz Djela apostolskih, biskup je utvrdio kako evangelist Luka svjedoči da su se Isusovi učenici nakon njegove smrti i uskrsnuća u svojoj nedoumici, slabosti i nemoći zajedno s Isusovom majkom okupili na molitvu u dvorani posljednje večere. Istaknuo je kako je molitva otvaranje ranjene nutrine i nemoćnog duha Bogu te mogućnost da ga on izliječi i prosvijetli svojom moćnom ljubavlju. Rekao je da počesto bolest svodimo na tjelesno stanje, na ono što je dokučivo medicinskim instrumentarijem i znanstvenim putem, ali da moramo računati i s tim da je čovjek biće duha, da se u molitvi događa komunikacija našega i Božjega duha te

da se njom u nama ostvaruje naše izvorno, zdravo stanje. Poručio je zdravstvenim djelatnicima da, dok se trude oko čovjekova tjelesnog zdravlja, ne zaborave na čovjekovu cjelovitost, na njegovu duhovnu dimenziju jer ukoliko je njegov duh zdrav, on pomaže i tjelesnom zdravlju o čemu svjedoče Marijina svetišta od Lurda i Fatime pa sve do Voćina. Pohvalio je nazočne zdravstvene djelatnike koji računaju s molitvom u nastojanju oko zdravlja bolesnih te dodao da njihovo hodočašće u Voćin nije gubitak za pacijente, nego višestruki dobitak jer će hodočasničko molitveno iskustvo ponijeti na svoja radna mjesta.

Na kraju euharistijskog slavlja biskup je svim nazočnima zahvalio za sudjelovanje na hodočašću, a zboru medicinskih sestara iz Požege za predvođenje liturgijskog pjevanja.

U NOVOGRADIŠKOJ ŽUPI BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BDM

Proslava nekoliko župnih obljetnica

Piše i snimila: Višnja Mikić

Na blagdan sv. Terezije Avilske u istoimenoj crkvi u novogradiškoj župi Bezgrješnog začeca BDM započela je proslava nekoliko značajnih jubileja: 250. obljetnice ustroja Župe te završetka izgradnje crkve sv. Terezije Avilske, 500. obljetnice rođenja sv. Terezije Avilske te 120. obljetnice dolaska sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog u Novu Gradišku.

U crkvi sv. Terezije Avilske svečano misno slavlje predvodio je Matija Juraković, župnik u Pakracu i jedan od nekadašnjih novogradiških župnika koji je u Novu Gradišku stigao 1994. godine, u ratno vrijeme, kada je u ovom kraju trebalo jako puno pomagati ljudima, i materijalno, i duhovno. U koncelebraciji su sudjelovali sadašnji upravitelj Župe Perica Matanović; Stipo Josipović, župnik u Mačkvcu, također jedan od novogradiških župnika; fra Josip

Vukoja, gvardijan i crnički župnik te fra Ivo Brezović, župnik župe Gornji Bogičevci. Pod misom je bila izložena i pokaznica s moćima sv. Terezije Avilske, dar carice Marije Terezije.

Iskreno radost zbog sudjelovanja na svečanom početku proslave spomenutih jubileja koji će se obilježavati do 15. listopada 2015. godine, izrazio je Juraković prisjetivši se svoga župnikovanja u Novoj Gradiški, drugih župnika koji su ovdje službovali, ali i svih svojih suradnika kojima je ponovno zahvalio na trudu koji su ulagali za boljitak Župe.

Najveće bogatstvo župe

– Najveća vrijednost i bogatstvo ove Župe ste svi vi, dragi župljani – naglasio je između ostalog te dodao kako Župu i sve njezine članove uvijek nosi u srcu i za njih moli.

Zahvalu za sudjelovanje na svečanom misnom slavlju subraći svećenicima, gradonačelniku Željku Bigoviću te svim župljanima uputio je i Perica Matanović podsjetivši na povijesno vrijeme nastanka Župe i izgradnje crkve, ali i na riječi biskupa Antuna Škvorčevića prilikom blagoslova obnovljene crkve sv. Terezije Avilske.

Prigodom 250. obljetnice utemeljenja Župe, svjetlo dana ugledao je i katolički kalendar za sljedeću godinu, opremljen fotografijama crkava i kapelica novogradiške župe, ali i fotografijama umjetnina i glavnog oltara sadašnje župne crkve. Svjetlo isom je zabilježena i oltarna slika sv. Terezije Avilske koja se trenutno nalazi na restauraciji.

– Iskreno vjerujem da će biti restaurirana do 15. listopada iduće godine kada će zasjati punim sjajem i biti ponovno postavljena na oltar u ovoj crkvi gdje je pripada – poručio je župnik Matanović.

Glazbena večer u sv. Tereziji

Novo Gradiška ponosi se svojom crkvom sv. Terezije Avilske koja je zaštićeni spomenik kulture, bisera arhitekture kasnog baroka i simbol grada. Treba istaknuti kako crkva sv. Terezije u Novoj Gradiški ima povijesne orgulje Ivana (Johanna) Pumpa, sagrađene 1850. godine za župnu crkvu Bezgrješnog začeca BDM, a koje su 1929. pregrađene i prenesene u crkvu sv. Terezije. Temeljitu i cjelovitu restauraciju i rekonstrukciju instrumentalnog ustroja orgulja obavila je radionica Heferer 2010. godine. Od tada se u crkvi održavaju i orguljaški koncerti; ove godine peti po redu, u organizaciji Koncertne direkcije Zagreb i tvrtke Heferer, uz suorganizaciju novogradiške Župe Bezgrješnog začeca BDM i ogranka Matice Hrvatske te pod pokroviteljstvom Grada. Nastupom su svečano otvorene vrijednih jubileja u novogradiškoj župi oplemenili Alen Kopunović Legetin, orguljaš i zborovođa crkve sv. Lovre u Požegi te pontifikalni zborovođa i orguljaš u požeškoj Katedrali kao i mezzosopranistica Sonja Runje. Na repertoaru su izvedena djela Händla, Bacha i Gounoda. Oboje umjetnika oduševljeno je potvrdilo kako je izniman doživljaj bilo nastupati u crkvi sv. Terezije Avilske zbog njezine akustičnosti, vrijednosti orgulja, povijesnog trenutka početka obilježavanja vrijednih obljetnica, ali i publike koja za ovakve koncerte uvijek pokazuje veliko zanimanje.

Sve do 15. listopada 2015. bit će upriličeni brojni kulturni i vjerski sadržaji od izložaba, koncerata, edukativno-povijesnih predavanja do misija.

Biskup čestitao novom nadbiskupu Chicaga

Dosadašnji biskup Spokanea u Sjedinjenim Američkim Državama mons. Blase J. Chupich koji je hrvatskog podrijetla imenovan je 20. rujna nadbiskupom i metropolitom Chicaga. Tom prigodom požeški biskup Antun Škvorčević uputio mu je čestitku sljedećeg sadržaja:

»Veoma sam se obradovao Vašem imenovanju za nadbiskupa i metropolita Chicaga. Želio bih Vam izraziti svoju iskrenu i bratsku čestitku na povjerenju koje Vam je iskazao papa Franjo.

Za vrijeme Vašeg posjeta Požegi krajem mjeseca ožujka ove godin bio sam impresioniran Vašom osobom, a napose načinom na koji ste postavljali različita pitanja i probleme. Složili smo se da se Crkva ne bi trebala boriti protiv suvremene kulture, nego je evangelizirati. Radostan sam što će Vaš odmjeren i mudar glas biti sada snažniji s katedre Crkve Chicaga.

Vaše teško, ali dragocjeno poslanje nadbiskupa i metropolita Chicaga pratim svojom molitvom u nadi ponovnog viđenja u domovini Vaših predaka i u Požegi.

U bratskoj blizini i sa srdačnim pozdravima u Gospodinu.«

U NOVOSKOJ PROSLAVLJEN BLAGDAN SV. LUKE

Najbolji ljudski korak je obnova vjernosti Bogu

Piše: Goran Lukić • Snimio: Robert Kupčak

Na blagdan sv. Luke Evanđelista, 18. listopada biskup Antun Škvorčević predvodio je u župnoj crkvi u Novskoj svečano euharistijsko slavlje župnog zaštitnika u zajedništvu sa svećenicima Novljanskog dekanata.

Nakon riječi dobrodošlice župnika Milana Vidakovića, biskup je okupljenima rekao da je blagdan svetog zaštitnika dan njihova župnog zajedništva. Čestitao im je blagdan sv. Luke, a nazočnom gradonačelniku i svim građanima Dan grada. Pozdravio je i gradonačelnika prijateljskog grada Mengena u Njemačkoj te njegove suradnike.

U homiliji biskup je podsjetio kako se na sve strane u Hrvatskoj, a tako i u Novskoj,

govori o problemima, poteškoćama i krizi, bez uvjerljivih naznaka puta kojim se želi izaći iz toga stanja. Polazeći od naviještenog odlomka iz poslanice Timoteju, biskup je spomenuo da nas Pavao upoznaje s velikim poteškoćama u kojima se osobno nalazio jer su ga suradnici, zaljubljeni u ovaj svijet, napustili, a zatim su mu neprijatelji odрубili glavu. Utvrdio je da su problemi u ovom svijetu redovita pojava radi nedovršivosti stvorenja i čovjekove ranjenosti

U Požegi proslavljen zaštitnik hrvatske policije

Za borbu protiv zla potrebna je duhovna snaga

Prigodom blagdana sv. Mihaela Arkandela te Dana hrvatske policije, 30. rujna u požeškoj crkvi sv. Lovre biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za članove Policijske uprave požeško-slavonske među kojima je bio i požeško-slavonski župan Alojz Tomašević. Biskup se spomenuo svih poginulih i preminulih policajaca iste Uprave te istaknuo časnu službu zaštite javnoga reda i mira naglasivši da se od zla i njegovih razornih posljedica ne može braniti samo izvanjskim prisilnim sredstvima, nego je za to potrebna i duhovna snaga za koju danas želimo moliti. Čestitao je blagdan sv. Mihaela i Dan policije načelniku Policijske uprave požeško-slavonske Dariju Dasoviću i njegovim suradnicima. Pozvao je nazočne da s čistom savješću i povjerenjem u Boga pristupe ovom slavlju kako bi mogli biti valjani molitelji za spomenuto dobro i svoje poginule kolege.

U homiliji biskup je na temelju čitanja iz Knjige Otkrivenja rekao policajcima kako su upravo oni često svjedoci da su različiti ljudi, a napose mladi, žrtve zla koje ih zavodi na put gubitka vlastitog

zlom te da je pravo pitanje kako se s njima hvatamo u koštac. Rekao je da takvo stanje nadilazi naše mogućnosti i da mudri vode, poput Mojsija u današnjem prvom čitanju, pozivaju svoj narod da vjeruje u Boga, ljubi ga iznad svega, da svoju egzistenciju povjere njegovoj moći snažnijoj od zla.

Dodao je i da je u Isusu Kristu Bog pobijedio našu ranjenost zlom i smrću, izveo nas iz egzistencijalne krize te da je sv. Luka kroz Pavlovo cjelovito predanje Isusu naučio da se s njime ne ostaje žrtvom ljudskih računa, nego i u smrti pobjeđuje. Biskup je rekao Novljanima kako je mudro vjerovati u Boga i ljubiti ga, s njime hoditi kroz život, povjeriti mu svoju sudbinu i tako postati snažne hrvatske točke. Pozvao ih je da na dan svoga nebeskog zaštitnika obnove vjernost Bogu i utvrdio da je to najbolji korak koji mogu danas učiniti za sebe i svoju domovinu. Na temelju Isusova poslanja i Lukine vjerne suradnje s Pavlom, biskup je protumačio vjernicima kako je župa suradništvo ljudi koje je Isus povjerio Crkvi te ih potaknuo da zajedno sa svojim župnikom nastoje ostvarivati svoje župno zajedništvo i biti svjedocima Isusova djela među njima. Zamolio je na kraju sv. Luke da pomogne Novljanima ostati uvijek vjernima Isusu Kristu te se tako izgrađivati u dostojanstvu koje im daje Bog, na vlastito dobro i dobro cijele Hrvatske.

Na završetku euharistijskog slavlja biskup je izrazio uvjerenje kako svi oni koji su se Bogu otvorili i povjerali u ovom slavlju ne odlaze kući prazni jer ih je njegova blizina ispunila i ljubav iznutra pomilovala.

službi ne smiju biti suradnici zla, nego branitelji dobra. Naglasio je da pri tom uvijek trebaju biti svjesni kako se borba vodi na razini njihove vlastite slobode te da bitku sa zlom u njegovom razornom djelovanju mogu, poput sv. Mihaela, dobiti samo vjernošću Bogu. Sve je povjerio zaštiti sv. Mihaela kako bi ih branio u boru sa zlom oko njih i u njima te ih očuvao da ne postanu njegovim žrtvama.

SVI SVETI I SPOMEN VJERNIH MRTVIH U POŽEGI

Isus Krist ključ je razumijevanja naše smrti

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Duško Mirkoivić

Na svetkovinu Svih svetih, 1. studenoga na požeškom groblju sv. Ilije kod glavnoga križa održano je središnje euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s dvadesetak svećenika i đakona te brojnim vjernicima grada Požege.

Uvodeći u slavlje biskup je rekao nazočnima kako smo se okupili na groblju da bismo se sabranim srcem zajedno s mnoštvima diljem svijeta zaustavili pred činjenicom smrti, upravlili vjernički pogled na drugu obalu našega postojanja i pokušali utvrditi što nas na njoj očekuje. U tom nastojanju, kazao je, valja nam poput svetaca koje danas slavimo združiti se s Isusom Kristom, prisutnim među nama Pobjednikom nad smrću, s kojim se najtočnije vidi naša konačna sudbina. Želimo u svoju molitvu, ljubav i poštovanje sabrati sve one koji su nam bili osobito dragi, a koji su preminuli,

među njima na poseban način poginule u obrani hrvatske slobode, kao i one koji ovih dana traže od nas da im očitujemo veće poštovanje i zahvalnost za djelo koje su učinili.

Spomen svih vjernih mrtvih

U pozdravu na misnom slavlju u Katedrali biskup je istaknuo da ne slavimo Dan mrtvih, nego spomen svih vjernih mrtvih; onih koji su tijekom ovozemaljskog života po krštenju bili Kristovi te se nadamo da, prešavši prag smrti, žive s njime navijeke. Pozvao je nazočne da se spomenu svojih svećenika, redovnika i redovnica, rodbine i prijatelja, svih požeških gradonačelnika i županijskih čelnika, a napose onih koji su položili živote za slobodu domovine.

U homiliji biskup je progovorio o smrti kao općoj pojavi koja pogađa svakog čovjeka bez iznimke i utvrdio kako unatoč tome o njoj znamo tek nešto s medicinsko-kliničkog stanovišta dok ostaje posvemašnja nepoznanica što se događa s čovjekom na razini jedinstvene i neponovljive osobe. Istaknuo je da je u tom pogledu klasična

grčka filozofija govorila o besmrtnosti čovjekove duše, ali da je biblijski pristup utemeljen na iskustvu ljudi u povezanosti s Bogom i njegovom Objavom te da mu je vrijedno pružiti svu pozornost.

Nikada ne umrijeti

Spomenuo je da u naviještenom ulomku iz Knjige mudrosti stari mudrac problematizira pitanje čovjekove smrti s obzirom na zlo i grijeh te pobjede nad njom po pravednikovu odnosu s Bogom. Biskup je protumačio i veliko značenje odnosa jedne osobe prema drugoj te istaknuo da se upravo u tom odnosu ostvaruje ono što je nadspoznajno i čega se dionikom postaje vjerom, nadom i ljubavlju.

Za primjer je naveo mržnju, koja je odnos jedne osobe prema drugoj utemeljen na zlu, a koji isključuje drugoga iz zajedništva života i uzrokuje svojevrsnu smrt drugoga na razini višoj negoli je tjelesna. S druge strane, odnos plemenitosti i ljubavi uzdiže drugoga u život iznad smrti. Utvrdio je da u tom smislu Isus u evanđelju Martu uvjerava kako je on osobno uskrsnuće i život jer je u njemu Bog uspostavio sasvim poseban i neraskidiv odnos ljubavi prema svakom čovjeku i tko vjerom uspostavi odnos prema njemu, neće umrijeti nikada. Dodao je da je njegova ljubav jača od smrti te da onaj koji vjeruje, ulazi u dinamizam pobjede nad smrću.

Samo voljeni ne umiru

U tom smislu, nastavio je biskup, i sv. Pavao pišući Solunjanima o mrtvima kaže da oni nisu izgubljeni jer su ušli u stanje konačnog odnosa s Isusom Kristom. Zaključio je da je Isus Krist ključ razumijevanja naše smrti i konačne sudbine onih koji u njemu umiru. Istaknuo je da smo u krštenju već povjereni njemu, da je on uspostavio prema nama odnos ljubavi jači od smrti te naglasio kako je molitva, a napose sveta misa, naš najbolji pristup pokojnima jer ih povezuje s njime. Zaključio je da samo oni koji su voljeni ne umiru te da je mnoštvo molitelja na grobovima pokojnih ovih dana posvjedočilo veliko zajedništvo ljubavi u Isusu Kristu između onih koji su još u prolazu ovom zemljom i onih koji su prešli u vječnost. Zahvalio je svima koji su se na taj način spomenuli svojih pokojnih.

Nakon poprične molitve, uz pratnju svih katedralnih zvona na spomen preminulima, krenula je procesija katedralnim trgom u kriptu gdje je tijekom 18. i prve polovice 19. stoljeća pokopano više od 200 požeških gradana i 35 svećenika te su pripadnici pojedinih gradskih slojeva; članova različitih udruga do hrvatske vojske i policije, izricali molitvu za svoje preminule i polagali lampione ispred velikog križa, a svi prisutni ponavljali „Pokoj vječni daruj im, Gospodine“. Biskup je izmolio molitvu odraženja za sve pokojne, a slavlje je završilo zajedničkim pjevanjem molitve „Kraljice neba, raduj se“.

BISKUPIJA DODIJELILA 106 STIPENDIJA UČENICIMA I STUDENTIMA

Onaj tko daruje ne može propasti

Piše: Goran Lukić • Snimio: Ivan Popić

U Dvorani blaženog Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević zajedno s ravnateljem Biskupijskog Caritasa te Zaklade za učenike i studente Goranom Lukićem susreo se 11. listopada s učenicima i studentima kojima je dodijeljena stipendija Požeške biskupije u školskoj 2014./2015. godini. Na početku susreta biskup je pozdravio okupljene te rekao kako Požeška biskupija o nekim većim blagdanima nastoji očitovati svoju osjetljivost za čovjeka te već tradicionalno svake godine o svetkovini sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale, putem Zaklade za učenike i studente pri Biskupijskom Caritatu dodjeljuje novčanu pomoć učenicima i studentima iz fonda oblikovanoga najvećim dijelom od biskupijskih proračunskih sredstava. Reкао je da time ponajprije svjedočimo kako su Crkva, biskup i svećenici te ostali vjernici u službi čovjeka i njegova spasenja te da im je prvenstveno

poslanje promicati dostojanstvo i veličinu ljudske osobe stvorene na sliku Božju, a za čije je otkupljenje Isus položio svoj život na križu. U tom svjetlu, dodao je, biskupijsko materijalno pomaganje ljudima u nevolji nije isto što i državno rješavanje socijalnih problema, nego je ono karitativno djelo, svjedočenje Isusova odnosa prema čovjeku, prepoznavanje njegova lica u siromašnima, očitovanje djelotvorne ljubavi.

Na temelju pročitanog ulomka iz Prve knjige o kraljevima biskup je okupljenima predstavio lik Ilije proroka i udovice iz Sarfate Sidonske te protumačio kako je udovica, podijelivši s Ilijom ono malo hrane što je imala, posvjedočila ljubav bez računa i iskusiła kako ne može propasti jer se duboko povezala s drugim ljudima i samim Bogom. Dodao je da onaj koji puno ima i to sebično čuva samo za sebe, nema nikada dovoljno, da postaje gubitnik i propada u svojoj samoći. Spomenuo je kako je udovica

iz Sarfate Sidonske na svoj način naznaka Isusa koji je bio siromašan, koji je sebe predao za druge i tako nas obdario bogatstvom svoje ljubavi. Istaknuo je da Požeška biskupija svojim karitativnim djelima nastoji svjedočiti veličinu i smislenost toga puta te ono što ima, unatoč velikim potrebama zbog gradnji i obnovi crkava razorenih u Domovinskom ratu, nastoji podijeliti s drugima, uvjeren da tako ništa ne gubi, nego puno dobiva. Potaknuo je nazočne da se i sami odvaže ići tim putem te dati svoj doprinos civilizaciji ljubavi.

Zaklada Požeške biskupije primila je 150 zamolbi. Biskupija je iz svojih sredstava izdvojila 400 000 kuna za stipendije osamdesetero učenika i studenata. Osim toga, Biskupija još stipendira sedamnaesticu srednjoškolaca, polaznika Kolegija Požeške biskupije, a dodijelila je i nekoliko nagradnih stipendija najboljim maturantima u svojim školama. Ukupno tako pomaže 106 učenika i studenata s konačnim iznosom od oko pola milijuna kuna. Ravnatelj Caritasa Požeške biskupije i voditelj Zaklade Goran Lukić potpisao je zatim ugovore sa stipendistima prema kojima će oni mjesečno na svoj tekući račun ili putem župa primati odobreni iznos.

BISKUP PRIMIO UČENIKE KATOLIČKE GIMNAZIJE IZ DUBROVNIKA

Požeška mjesna Crkva nastoji služiti mladim ljudima

Sedamdesetak učenika i profesora Biskupijske klasične gimnazije Ruđera Boškovića iz Dubrovnika, predvođenih ravnateljem don Bernardom Plešom, tijekom boravka u Slavoniji 7. listopada pohodili su i grad Požegu te razgledali njegove znamenitosti. Svratili su u požešku katedralu sv. Terezije Avilske gdje su sa župnikom Ivicom Žuljevićem razgledali njezinu veoma vrijednu kasnobaroknu arhitekturu te djela suvremenih umjetnika. Posjetili su i kapelu sv. Ivana Pavla II. i upoznali se s Domom pape Ivana Pavla II. u kojem je smješten Kolegij. Razgledali su Katoličku osnovnu školu i Katoličku gimnaziju.

U crkvi sv. Lovre primio ih je biskup Antun Škvorčević te im najprije progovorio o povijesti Zlatne doline i djelovanju Crkve u ovom dijelu Slavonije te o povijesti Požege. Prikazao im je crkvu sv. Lovre, a napose njezinu ulogu u vrijeme nakon oslobođenja Slavonije od Osmanlija kada su isusovci osnovali Gimnaziju i Akademiju te je crkva služila duhovnoj izgradnji mladih ljudi. Dodao je da Požeška biskupija kroz svoje katoličke škole i Kolegij nastavlja i danas to povijesno djelo te je zahvalio mladim Dubrovčanima što su svojim posjetom Požegi upoznali dio svoje domovine u kojem Crkva nastoji služiti mladim ljudima u cjelovitosti njihova odgoja i obrazovanja na isti način kao i u njihovu gradu.

Nakon toga, knjižničarka Nikolina Mandić upozнала je učenike i profesore s najvrjednijim fondom Knjižnice Požeške biskupije.

SUSRET BISKUPA ŠKVRČEVIĆA S GIMNAZIJCIMA

Želimo vam pomoći da osnaženi Božjim duhom izrastete u velike ljude

Piše: Anto Ivić • Snimio: Goran Lukić

U pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katoličke gimnazije u Požegi, biskup Antun Škvorčević susreo se 13. listopada u Dvorani bl. Alojzija Stepinca s pedesetak učenika prvih razreda iste Gimnazije. Susretu su prisustvovali i ravnatelj Robert Mokri te vjeroučitelj Anto Ivić. Biskup je okupljenima rekao da je svetkovina sv. Terezije dobra prigoda za podsjećanje na kršćanski pristup čovjeku, utemeljen na Božjoj ljubavi koja je osmislila svakoga od nas te nismo slučajni prolaznici ovim svijetom, nego jedinstvene i neponovljive osobe kojima ljubav daje dostojanstvo, koje uzdiže po Isusu Kristu u puno zajedništvo božanskoga života i uvodi u konačni smisao i cilj postojanja. Biskup je istaknuo kako je upravo to sklad za kojim čezne svako ljudsko srce, a napose mlado te kako je osobito važno da, poput sv. Terezije, strastveno srcem propituju istinu o sebi. Naglasio je da usred različitih suvremenih nerijetko pseudo-antropologija, skrojenih po mjeri određenih ideoloških interesa, trebaju učiniti sve kako ne bi bili svedeni na uski jednodimenzionalni model ljudskoga postojanja. Protumačio je učenicima da je njihova Katolička gimnazija utemeljena na kršćanskoj antropologiji koja želi pomoći njihovoj slobodi za Božja opredjeljenja da bi osnaženi njegovim Duhom izrasli u velike ljude koji će znanje i vještine usvojene u školi znati primijeniti na vlastito i društveno dobro.

Zatim je biskup progovorio gimnazijalcima o kulturi u najširem smislu kao čovjekovu nastojanju konkretnog oblikovanja života u određenom vremenu i prostoru te ih uputio da svaki svoj dan označe molitvom i djelima koja će im pomoći da duhovno rastu kao osobe. Protumačio im je i pojam kulture u njezinom umjetničkom izrazu; kao trag duha utisnuta u umjetnička djela i potrebu da im se približe i nastoje u njima otkrivati ljepotu koja oplemenjuje. Istaknuo je da su u Požegi takva djela brojna te im predstavio crkvu sv. Lovre, izgrađenu u 13. stoljeću, kao i njezinu povijesnu i kulturnu baštinu. Uputio se zatim s učenicima u samu crkvu i ondje ukazao na pojedine njezine sastavnice, napose na freske

iz 14. stoljeća i isusovce pokopane u njezinoj kripti, važne za požeško školstvo kojem su Katolička gimnazija i Kolegij svojevrstni nastavak. Posjetili su i spomen-kriptu Antuna Kanižlića, Požežanina koji je uz zagrebačkog biskupa Franju Thauzyja zaslužan za postojanje brojnih požeških ustanova iz 18. stoljeća i koji je znameniti hrvatski kasnobarokni književnik. Biskup i učenici svratili su na kraju u knjižnicu Požeške biskupije gdje im je knjižničarka Nikolina Mandić predstavila najstariji fond u kojem se nalazi nekoliko inkunabula, pavlinskih rukopisa te nekoliko tisuća rariteta s „ex librisima“ koji svjedoče o isusovačkom i pavlinskom djelovanju u Požegi te „Subalternog konzistorija“ i Orfanotrofija.

Koncert Zbora Katoličke osnovne škole

Zbor oduševio požešku publiku

Zbor požeške Katoličke osnovne škole, predvođen profesoricom glazbene kulture Ljubom Šolić, održao je koncert 28. listopada u požeškoj Katedrali. Mnogobrojnoj publici, roditeljima i prijateljima, među kojom je bio i biskup Antun Škvorčević, djeca su izvela repertoar s kojim su se predstavili na državnom natjecanju u Varaždinu gdje su osvojili Zlatnu plaketu kao i onaj koji su nedavno prikazali u šibenskoj Katedrali tijekom svoga posjeta tamošnjoj Katoličkoj osnovnoj školi. Dvije učenice odjevene u narodne nošnje uvodile su nazočne u pojedine dijelove koncerta. Na programu su bile duhovne, domoljubne i dječje pjesme. Otpjevan je i jedan gregorijanski koral kojeg su mladi pjevači izveli na vrlo visokoj razini što su nazočni nagradili snažnim pljeskom.

Nakon završetka koncerta biskup Antun čestitao je djeci na izvrsnom pjevanju kojim su obradovali svoje roditelje i ostale nazočne. Naglasio je kako je pjevanje više od glasa; duhovna moć, sposobnost srca koju imaju anđeli i ljudi te rekao djeci da je primijetio kako znaju pjevati o svojim bakama, vjetru, potociću, ježu, ali da je najljepše kad pjesmom uzdižu hvalu Bogu te na taj način rastu u srcu i duši. Istaknuo je da je upravo u tome posebnost Katoličke škole te im zahvalio za radost s kojom pjevaju kao i profesorici Šolić na požrtvornosti s kojom su uvježbava pjesme, a svim drugim djelatnicima škole na čelu s ravnateljem Želimirom Žuljevićem na ljubavi s kojom pristupaju djeci i nastoje da Katolička osnovna škola bude obiteljski dom. Na poseban način svoje poštovanje i zahvalnost biskup je iskazao i roditeljima učenika zbog svega plemenitog što čine za svoju djecu, na što su mali pjevači odgovorili pljeskom. Koncert je završio obećanjem da će zbor za Božić prirediti novi susret pjesme i radosti.

HODOČAŠĆE DJEČJIH CRKVENIH ZBOROVA U KATEDRALU

Svojom pjesmom na misnom slavlju pomazete drugima osjetiti Isusovu blizinu

Piše i snimila: Patricija Brdar

U pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske, a u organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije, 11. listopada održano je tradicionalno hodočašće dječjih crkvenih zborova u Katedralu. Okupilo se oko 300 mladih pjevača iz raznih dijelova Požeške biskupije: „Marijina djeca“ iz Pleternice, „Franjine zvjezdice“ iz Lipika, Dječji crkveni zbor iz Voćina, „Sv. Petar Apostol“ iz Staroga Gradca, „Sv. Cecilija“ iz Davora, Dječji crkveni zbor iz Pakraca, „Kristovi glasnici“ iz Rešetara te „Djeca Bezgrješne“ iz Nove Gradiške. Program hodočašća započeo je u crkvi sv. Lovre gdje se svaki zbor predstavio s dvije pjesme. Zatim su svi zajedno uvježbali pjevanje za euharistijsko slavlje, a napose geslo Godine sv. Terezije Avilske *Samo je Bog dostatan* te krenuli u Katedralu gdje su sudjelovali na euharistijskom slavlju koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

Biskup je srdačno pozdravio mlade pjevače kao prve ovogodišnje hodočasnike u katedralu sv. Terezije Avilske prigodom njezine svetkovine te im rekao da svojim liturgijskim pjevanjem u župama pomažu svima na svetoj misi da što bolje osjete blizinu Isusove ljubavi s križa koja se slavi na oltaru.

– Danas ste došli u Katedralu sv. Terezije Avilske koja je duboko u svome srcu proživljavala Božju blizinu i prenosila to iskustvo drugim ljudima, unosila ga u konkretne situacije svoga vremena. Pozivam vas da se sjedinite u molitvi s njome, otvorite svoja mladenačka bića Bogu i da mu svojom pjesmom koja ne izlazi samo iz grla, nego iz vašeg srca, posvjedočite hvalu - poručio je biskup pjevačima.

Podsjetio je na 500. obljetnicu svetičina rođenja te Godinu sv. Terezije koja će biti otvorena na njezinu svetkovinu i pozvao djecu da nakon molitve zaštitnice požeške Katedrale prvi puta svečano otpjevaju geslo *Samo je Bog dostatan* i tako otkriju kako je i njihovo srce stvoreno za Boga i kako

ostaje nemirno i prazno ako ga on ne ispunjuje svojom prisutnošću.

Na početku homilije biskup je dijaloški s djecom zahvalio voditeljima njihovih zborova na žrtvi koju ulažu vježbajući s njima i na požrtvornosti kojom su ih doveli na hodočašće u Požegu. Jednako tako, zahvalio je i predstojniku Katehetskog ureda Anti Iviću te njegovoj suradnici Patriciji Brdar za organizaciju programa hodočašća.

Potom je pozvao djecu da učine važan korak te poput sv. Terezije dopuste da ih Božja riječ koju su čuli iznutra prosvjetli, ojača i pokrene na život u skladu s njome. Podsjetio je da su neki u današnjem evanđelju došli pohvaliti Isusovu majku jer ga je rodila po tijelu, a on im je odgovorio da je ona velika zato što je slušala i vršila Božju riječ koja ju je vodila. Istaknuo je da svakodnevno od nas može biti u srcu rođen riječju Božjom i da je to rođenje veće i važnije od tjelesnog. Rekao je da su sveti ljudi koji žive od Božje blizine te potaknuo djecu da po primjeru i zagovoru sv. Terezije idu tim putem te svjedoče veličinu i ljepotu života s Bogom.

Mira Ilić, predsjednica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije

Vjera bistri naš um i potiče našu savjest

Razgovarala: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Prvostupnica sestrinstva Mira Ilić, dugogodišnja predsjednica Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije i zaposlenica odjela pulmologije Opće županijske bolnice u Požegi na prvi pogled osvojit će vas svojom brižnošću i osjećajem za bližnjega pa se slobodno može reći da je ona prava osoba na pravom mjestu.

Rođena je u Gornjoj Komušini u Bosni i Hercegovini. Obitelj, otac Marko, majka Kata, tri brata i dvije sestre, doselila je 80-ih godina u Župu sv. Ane u Skenderovcima.

Srednju medicinsku školu završila je 1982. godine u Tesliću, a preddiplomski studij sestrinstva 2003. godine u Zagrebu. Prvih sedam godina radila je u obiteljskoj medicini.

* Kako se živjela vjera u Vašoj obitelji i kako ste odgajani?

– Volim reći da sam rođena u krilu Gospe Kondžilske ili Gospe Komušanske, kako je još nazivaju. U župnoj crkvi Uznesenja BDM primila sam sve sakramente. Vjerujem da odatle potječe moja odanost i ljubav prema Mariji. Potječem iz tradicionalne vjernačke obitelji gdje se nedjeljom, ali i na veće blagdane, obavezno svetkovalo i odlazilo na svetu misu. Obiteljska molitva bila je svakodnevno prisutna. Predvodio ju je moj djed po ocu koji je bio aktivan član tadašnjeg župnog odbora, a i baka je bila pravi uzor vjere. I u sadašnjoj župi postali smo aktivni članovi župne zajednice.

* Kada ste počeli intenzivnije razmišljati o vjeri?

– Vjeru sam upijala od najranijih dana svoga života. Čini mi se da sam oduvijek osjećala odgovornost prema vjeri iako sam, dakako, kroz život stjecala nove i dublje spoznaje. Sjećam se kako sam kao osnovnoškolka redovito pohađala župni vjeronauk i u to vrijeme često sam navraćala u samostan časnih sestara Kćeri Božje ljubavi koje su djelovale u našoj župi. To je također bilo jedno lijepo duhovno iskustvo te sam čak prije upisa u srednju školu razmišljala o redovničkom pozivu. I danas imam prijateljice među redovnicama i jedna od mojih najbližijih prijateljica i suradnica je redovnica. No što se tiče poziva, vjerujem da nas naš Stvoritelj, koji zna koje nam je talente podario, šalje upravo tamo gdje ćemo ih najbolje moći upotrijebiti.

* Tko je imao presudan utjecaj na Vašu vjeru?

– Rekla bih da su to ipak bili moji baka i djed, a osobito baka koja je puno molila i postila. Bila je puna ljubavi prema svakom čovjeku, pogotovo prema nama djeci. I sada kada je zamišljam, vidim je s krunicom u ruci. Mislim da i danas na nebu puno moli za nas.

* Istinski živjeti vjeru u svakom je vremenu teško pa tako i danas. Kako Vam to uspijeva na poslu, u obitelji te u svakodnevnom životu?

– Ranije smo živjeli u totalitarnom sustavu koji je zabranjivao vjeru pa smo je živjeli anonimno. Danas živimo u društvu koje jamči slobodu vjere, ali je sve drugo postavljeno naopako; protivni se temeljnim životnim istinama i vrijednostima, protivni se ljudskom dostojanstvu i bilo kakvom smislu tako da danas opet živimo privatnu i samozatajnu vjeru jer se bojimo biti drugačiji. Isus nas opominje: „Ne užije se svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima.“ (Mt 5,15). Ovdje na zemlji zapravo smo jedni drugima put prema Bogu iako, nažalost, često možemo biti i zapreka na tom putu.

Mislim da bismo vjeru morali živjeti otvorenije i zauzetije. Nastojim to činiti svojim pristupom prema bolesnima te obnašajući ulogu predsjednice u Hrvatskoj katoličkoj udruzi medicinskih sestara i tehničara, participirajući u župnoj zajednici, izgrađujući svoj odnos s obitelji i ljudima koje susrećem. „Jedna jedina dobra riječ može preobraziti čovjeka kad mu ništa drugo ne može pomoći.“ (Benedikt

XVI.) No sama priznajem da nisam uvijek zadovoljna postignutim. Uvijek ostaje pitanje jesam li mogla bolje i više.

* Ovo je vrijeme poseban izazov zdravstvenim djelatnicima zbog niza pitanja koja se tiču etičnosti, a koja se kose s kršćanskim naukom. Na koji se način Vi s time nosite?

– Točno je da je ovo vrijeme posebnih izazova za zdravstvene djelatnike zbog dva temeljna razloga. S jedne strane, napredak u znanosti i tehnologiji koji već uvelike zadire u etičke okvire stavlja zdravstvene djelatnike u iskušenje da se od „čuvara ljudskog života“ pretvore u manipulatore istog. S druge strane, velika preopterećenost na radnom mjestu i podcijenjenost struke, bar je takva situacija u Hrvatskoj, stvara frustraciju kod zdravstvenih djelatnika što opet vodi u opasnost od prezašćenosti i ravnodušnosti. Što nam dakle preostaje? Vjera! Vjera bistri naš um i potiče našu savjest. Ništa ne bi smjelo ugroziti naš odnos prema svetosti života i dostojanstvu čovjeka. Upravo svakodnevnom molitvom i prakticiranjem duhovnog života, nastojim tražiti svjetlo u teškoćama na koje nailazim.

* Kako prakticirate svoj vjerski život?

– Kad molim, Bogu se obraćam svojim riječima. Razgovaram s Njime. Zato volim moliti u tišini pred Presvetim. Mislim da smo, jedino kad u samoći i raskajana srca stanemo pred Gospodina, u stanju u zrcalu vidjeti sami sebe onakvima kakvi uistinu jesmo.

Tada, kao Petar, u ogoljenosti svoje duše kažem: „Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te ljubim“ (Iv 21,17), ali poznato ti je da teško slijedim tvoju volju. Žao mi je, kajem se!

J. Henry Nouwen u svojoj knjizi Povratak izgubljenog sina razmatrajući ovu Isusovu prisposobu prikazuje kako se u životu ponašamo čas kao mladi sin koji se kaje, a čas kao stariji koji prigovara Ocu dok nas Otac uvijek ljubi istom ljubavlju.

Sveta misa za mene je uvijek novo duboko duhovno iskustvo. Moj je omiljeni svetac Ivan Pavao II. rekao: „Ići na svetu misu znači otići na Kalvariju, na susret s našim Spasiteljem, Otkupiteljem.“ Nadalje, volim čitati duhovno štivo jer mi također uvijek otvara neke nove spoznaje vjere. Na primjer, čitajući odlomke Svetog pisma uvijek uvidim nešto što do tada nisam razumjela. Zbog toga želim zahvaliti Gospodinu za dar vjere i zamoliti Ga da bude strpljiv sa mnom i podari mi trenutke u kojima ću uvijek moći ispovijedati svoj credo.

Poplavljeni obitelji Dravec i Galić iz pleterničke župe svjedoče o pomoći Caritasa

»Biskup nas je hrabrio da izdržimo«

Piše i snimila: Vesna Milković

Obitelj Dravec iz Gradca i prije ovogodišnjih poplava bila je u kategoriji socijalno ugroženih. Antun već dugo poboljšava, oštećena mu je kralježnica i ima povišen šećer; ne radi, a u mirovinu ne može. Supruga Snježana je nezaposlena, a s njima u kućanstvu živi i Snježanina majka Viktorija te sin Gabrijel, učenik 3. razreda osnovne škole. Cijela obitelj živi od socijalne pomoći i onog što Snježana tijekom ljeta uspije zaraditi berući duhan ili zakidajući metlice. Kuća im je nedovršena; na njoj je improvizirani krov, okućnica neograda... A onda je došao svibanj i prva poplava.

Najviše pomoći iz biskupijskog Caritasa

– Voda je bila do polovine prozora u podrumu. Tamo je, inače, živjela punica. Sve što je bilo u podrumu poplavljeno je i morali smo baciti krevet, ormare, kuhinjske elemente, hladnjak, veliki zamrzivač. Bilo je strašno - prisjetio se Antun. U pomoć su im, kaže, pritekli mnogi; prijatelji i poznanici iz Šibenika i Zagreba, gradska uprava, Crveni križ, župni i biskupijski Caritas. Dobili su pakete s hranom i higijenskim potrepštinama, jedan ormar, vitrinu, laminat, novac od kojeg su kupili pločice... Podrumske prostorije počele su se uređivati, a onda je došla i druga poplava u rujnu.

– Najviše pomoći dobili smo iz biskupijskog Caritasa. Nakon prve poplave poslali su nam stol i dvosjed. Dobili smo i kućanske aparate; štednjak, hladnjak i perilicu rublja. Nakon prve poplave posjetili nas je osobno i biskup Antun Škvorčević te nas hrabrio da izdržimo. Rekao je da se Caritasu obratimo za sve što nam treba, ali ne možemo tražiti baš sve što treba. Hvala biskupu i svima drugima koji su nam pomogli. Sad imamo ono najosnovnije, no meni bi najpotrebniji bio posao. Sin raste, treba mu sve više novca za školu, a

socijalna pomoć koju dobijemo za nas je četvero premalo – rekla je Snježana.

Pomagao i župski zbor

Obitelj Galić iz pleterničke Ulice Eugena Podupskog plivala je samo u svibnju, ali, kažu, i to je bilo previše. Kuća u kojoj žive Ivica, supruga Renata, njena majka Kata te sinovi Emanuel i Luka prije poplave imala je kompletno uređene i namještene podrumske prostorije, a onda je voda

Biskupijski Caritas nastavlja pomagati

Biskupijski Caritas nastavlja pomagati poplavljenim obiteljima iz Gradca i Pleternice pa su njegovi volonteri proteklih dana ponovo obilazili teren. – Pitali su nas što bi nam još trebalo. Rekli smo da bi nam trebali hladnjak i perilica. Zapisali su naš broj i rekli da će nam se javiti. Hvala što još misle na nas; mi se samo nadamo da poplave više neće biti i da ovo što smo napravili nećemo više morati ponovo uređivati – rekao je Ivica Galić. Volonteri Caritasa ponovo su posjetili i Dravecove. – Podrumski dio nakon druge poplave nismo ni uređivali. Ostavio ćemo do proljeća da se dobro osuši, a onda bi ga trebalo namjestiti. Bar da nam je polovni donji dio kuhinje, a nemamo još ni zamrzivač. Kupili smo nedavno pet metara drva, ali nam to neće biti dovoljno za cijelu zimu. Budući da nitko ne radi, trebalo bi nam svašta. Ipak, svi se nadamo da više nećemo plivati – rekao je A. Dravec.

OBITELJ ALBINE I ANTE RADIĆA IZ DARUVARSKOŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG

Svakodnevno se molimo Gospodinu da upravlja našim koracima

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Definicija obitelji kao male kućne Crkve već na prvi pogled osjeti se u domu daruvarske obitelji Albine (41) i Ante Radića (51). Povijesne i društvene okolnosti, ali prije svega Božji putovi, spojili su ovo dvoje roditelja sinova Mije (16), Jakova (14) i Filipa (9) u kraljevskom gradu Kninu u poslijeratnim godinama. Oboje su rođeni u tradicionalnim katoličkim obiteljima u župi Kijevo koje se nalazi između Knina i Solina.

Pređci su nam bili dinarski gorštaci, uglavnom pastiri i težaci, kao i velika većina ondašnjih stanovnika Dalmatinske zagore. Bili su marljivi i vjerni, vrsni pripovjedači događaja iz prošlosti i narodnih pouka s koljena na koljeno. Unatoč stalnoj nesigurnosti življenja, stradanjima i ratovima 20. stoljeća, oni su umirali u svojoj postelji što smatram velikom Božjom milošću. Izmjenjivali su se bure i zatišja, studeni i vrućine; kako s klimom, tako i sa životom. Danomice su puno radili, ali uvijek su bili ispunjeni vjerom unatoč trpljenju i neimaštini. Svi su imali skladne brakove. Obitelj se početkom Domovinskog rata razila na više strana. Nas četiri brata bili smo dragovoljci Domovinskog rata, a roditelji su ostali pod okupacijom jer su bili u poodmakloj dobi i nisu vjerovali da će rat biti tako brutalan, a poslije su jedva izvukli živu glavu – objašnjava Ante koji osim četvorice braće ima još i jednu sestru.

Roditelji pjevaju, sinovi ministriraju

Dok je kao časnik Hrvatske vojske službovao u oslobođenom Kninu, upoznao je svoju suprugu Albinu koja je bila povratnica. Albina je najprije radila u kninskom Uredu za prognanike, a zatim tri godine u župnom

Caritasu te na kraju u bolnici kao njegovateljica, a tim se poslom bavi i danas u Domu za starije i nemoćne Ljudevite pl. Janković u Daruvaru. Sudbonosni susret dogodio se u kninskoj crkvi gdje je Albina svirala, a Ante pjevao u župnom zboru. Vjenčali su se u rodnoj župi Kijevo 1997. godine, a od 2006. godine žive u Župi sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru.

Započeli smo svoj zajednički život s pouzdanjem u Boga i moleći zagovor Blažene Djevice Marije. S radošću i pouzdanjem u Boga primili smo djecu. Nama je Crkva drugi dom; radostno dolazimo na svete mise nedjeljom, a i običnim danima, posebno u adventu i tijekom korizme. Rado hodočastimo; dok smo bili u Dalmaciji, odlazili smo Gospi Sinjskoj, Gospi od Anđela na Visovac i svetog Ani, a ovdje idemo Gospi Voćinskoj te Gospi od Suza u Pleternicu kao i na ostala župna hodočašća – svjedoče Ante i Albina.

Obitelj se moli i traži zagovor mnogih svetaca. Na prvom mjestu im je Majka Božja, najbolja učiteljica svih u školi strpljivosti. Mnogim svecima, a prije svega uoči blagdana sv. Josipa i sv. Antuna, mole devetnicu. Albina posebno štuje svetu Malu Tereziju po čijem je zagovoru primila mnoge milosti, a obitelj se još moli sv. Joakimu i Ani, sv. Jakovu Apostolu, sv. Ivanu Krstitelju, sv. Franji, sv. Ivanu Pavlu II. te hrvatskim svecima i blaženicima.

Na nedjeljnu misu obično ide cijela obitelj zajedno. Dok otac i majka pjevaju u župnom zboru, njihova trojica sinova ministriraju. Najstariji sin Mijo, učenik prvog razreda Katoličke gimnazije u Požegi i polaznik Kolegija, sa svojom obitelji sada je rjeđe jer je kod kuće svaki drugi vikend. Majka Albina napominje da je Mijo zadnje tri godine bio član vjeronaučne eki-

pe svoje škole na Biskupijskoj vjeronaučnoj olimpijadi, a jedne godine osvojili su i prvo mjesto u Požeškoj biskupiji. Osim brizi za kućanstvo, pri čemu joj svesrdno pomaže i suprug koji inače vrijeme voli provoditi i u svome vinogradu, Albina je posvećena i predana svome poslu u domu za starije i nemoćne.

Duhovno poslanje

Volim pomagati starijima i nemoćnima jer u njima gledam Isusa Krista i zato me raduje taj posao. U njemu sam našla svoj duhovni kapital. Obogaćuju me razgovori sa starijima i nemoćnima, pomažem im fizički i razgovorom. To me ispunjava i tu vidim svoje vjersko i duhovno poslanje. Lako nije, ali i kada je teško, sve je na slavu i ljubav Božju – kaže Albina koja ima još dvije sestre i brata.

Kao i Albina, i Ante je neizmerno zahvalan svojim roditeljima koji su mu usadili najvažniju stvar u životu – vjeru. Živim u istoj toj vjeri svojih predaka; bez nje bi moj život bio promašen, pun razočaranja, a ovako, uz pouzdanje u Boga, život mi je pun izvjesnosti. U svako je srce zapisana čežnja za izgubljenim rajem, a jedan je put za povratak – put istine i života. Tko za Isusom hoda, taj zna kuda ide. Zato se molimo Gospodinu da nas prosvijetli, da upravlja našim koracima i blagoslovi život naše djece kako bi usvojila njegov nauk i ostala u njegovoj ljubavi – poručuje Anto dok Albina dodaje da dobri roditelji daju svojoj djeci korijenje i krila; korijenje da bi znali gdje im je dom, krila da odleće kad dođe vrijeme, sve po milosti Božjoj.

– Ne gledati na dijete kao na dragulj već se truditi da ono to postane – poručuje Albina.

ŽUPA BL. IVANA MERZA U SLATINI

»Želim da svi župljani shvate da je ovo naša župa i da smo svi pozvani na njenu izgradnju«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Maja Šantoši

Ovo nije mrtva župa. Na nedjeljnoj misi sudjeluje preko 300 ljudi, od čega su većina djeca i mladi što me jako raduje – ističe Nikola Jušić, župnik Župe bl. Ivana Merza u Slatini.

Nije oduvijek bilo tako u ovoj župi koja je jedna od najmlađih u našoj Biskupiji. Župa je osnovana 22. lipnja 2003. godine dekretom biskupa Antuna Škvorčevića objavljenog istog dana kada je papa Ivan Pavao II. proglasio Ivana Merza blaženim pa je stoga ona postala prva u Hrvatskoj i svijetu koja je ponijela ime ovoga blaženika.

Župa je nastala odvajanjem dijela teritorija postojeće Župe Sv. Josipa u Slatini.

U župi je oko 5050 katolika. Dio njih doselio se u prvoj većoj migraciji u ovom kraju 1942. godine iz Hrvatskog zagorja dok je druga migracija novijeg datuma i tada su se u ove krajeve doselili ljudi iz Vojvodine, Srijema i Bosne. Dosta je stanovnika iznad 50 godina starosti dok se mlade obitelji pomalo iseljavaju u potrazi za poslom. Većina stanovništva bavi se proizvodnjom voća, povrća i duhana. Ima i socijalnih slučajeva, no ipak, omjer rođenih i umrlih te podaci o vjencanima, prvopričesnicima i krizmanicima posljednjih se godina dobro drže. Prošle je godine bilo 39 krštenih i 45 pokopanih dok su u ovoj godini do sada 33 osobe krštene, a 27 ih je pokopano – ukratko predstavlja sliku svoje župe Nikola Jušić.

Tijekom prve četiri godine kao privremeni upravitelj novoosnovanom župom upravljao je Vladimir Škrinjarčić, župnik Župe sv. Josipa. Matične knjige i ostala župna dokumentacija vodili su se posebno za novu župu, ali pastoralni programi i ostale aktivnosti ostale su zajedničke, tako da vjer-

nici uglavnom i nisu bili svjesni da pripadaju novoj župi. Takvo stanje počelo se mijenjati u srpnju 2007. godine kada je za upravitelja župe imenovan Ivica Razumović. U lipnju 2012. godine upravljanje župom preuzeo je sadašnji župnik Jušić. Osim vlastitog župnika, ono što je vjernicima nedostajalo prilikom osnivanja župe, bio je i adekvatan prostor u kojemu bi se okupljali. Svete mise počele su se održavati u prostoru koji je nekada koristio Socijalistički savez, a koji je grad Slatina prepustio župi na korištenje. Gradnja crkve postala je tako jedan od glavnih zadataka župnika nove župe. Što se tiče ostalih naselja koja pripadaju župi, u Novom Senkovcu postoji kapelica sv. Bartola u kojoj se nedjeljom služi sveta misa. U Grabiču je kapelica sv. Elizabete i u njoj se mise služe subotom navečer. Kapelice nemaju sela Markovo, Medinci i Ivanbrijeg u kojem postoji samo toranj posvećen sv. Ivanu Nepomuku.

Aktivan župski Caritas

U župi djeluje ekonomsko i pastoralno vijeće, odbor za gradnju crkve, dva zbora, župni Caritas, a tu su i čitači te ministranti. U župnim aktivnostima župniku pomažu vjeroučiteljice Vlasta Bisitkijević i Nataša Pohiba, časna sestra Krešimira Vuleta, vje-

roučitelj Dario Vrbaslija, učenik glazbene škole Mario Novaković kao i skupina žena na čelu sa Zorom Drokana koje se brinu o bogoslužnom prostoru. – Posebno želim istaknuti rad našeg župnog Caritasa čija je duša Marija Uzur. Čine ga vrlo aktivne žene koje svakog ponedjeljka organiziraju radionice; izrađuju ručne radove, peku i prodaju kolače. Od te zarade Caritas financira dvojicu srednjoškolaca koji se školuju izvan Slatine kao i jednog bogoslova u Zagrebu. U župi je također i četvero nepokretne djece koje roditelji ne žele dati u specijaliziranu ustanovu i kojima Caritas također pomaže. Za Božić i Uskrs obavezno se obilaze i daruju staračke obitelji – rekao je župnik.

Svakog dana prije večernje mise moli se krunica, a svakog je četvrtka poslije mise klanjanje pred Presvetim. Devetnica bl. Merzu moli se od prvog do desetog dana svakog mjeseca. – Na sve pobožnosti vjernici dolaze u sve većem broju pa, iako je ovo župa koja je još u nastajanju, očito je da u njoj i u materijalnom, i u duhovnom smislu stvari idu nabolje. Volio bih osobno, ako me Bog poživi, završiti crkvu, a želio bih i da svi župljani shvate kako je ovo naša župa i da smo svi pozvani na njenu izgradnju – poručuje župnik Jušić.

Gradi se nova crkva i pastoralni centar

Nova crkva stavljena je pod krov. U njoj je 400 sjedećih mjesta, a ukupno može stati oko 800 ljudi. – Sadašnji prostor potpuno je neprimjeren i ako na misu dođe oko 180 ljudi, nastane velika gužva i nema zraka. Stoga sam za Uskrs odlučio misu slaviti u novoj crkvi iako je neuređena. Na Veliki četvrtak padala je kiša i u prostoru bez prozora bilo je hladno pa sam mislio kako sljedećeg dana neće doći nitko, no došlo je još više vjernika. To je pokazalo da župljani željno čekaju prostor u kojemu bi se mogli dostojno moliti Bogu. Kada će crkva biti završena, ovisi o brzini prikupljanja potrebnog novca. Do sada nam je pomogla Biskupija, jedno zvono kupila je Slatinska banka, drugo zajednički grad i Županija, a najveće zvono kupili su župljani – rekao je župnik. U pastoralnom centru bit će dvije dvorane za okupljanje vjernika i druge potrebe te prostorije za župnika i kapelana.

ORGULJSKE VEČERI U POŽEŠKOJ KATEDRALI

Glazba nam pomaže da otkrijemo pravu ljepotu

Na 17. obljetnicu uspostave Požeške biskupije, 27. rujna ove godine, biskup Antun Škvorčević otvorio je tradicionalne Orguljaške večeri u Katedrali.

Radujem se što ćete u 17. obljetnici uspostave Biskupije, a u pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske, zaštitnice Katedrale te blagdana sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja naše mjesne Crkve, biti dionicima ljepote po koncertima na katedralnim orguljama upotpunjenima drugim glazbalima i zbornim pjevanjem. Ima to veliko značenje ne samo za vas. Svjedoci smo, naime, kulta ružnoga u suvremenome društvu. Na političkoj, medijskoj i drugim javnim razinama sve je prisutnije nasilje, okrutnost, ono što je nisko i vulgarno. Osim toga, reklame rabe fotografije kojima se u ljudima pobuđuju želje za posjedovanjem, sugerira im se potrošnja, potiče na trenutačno zadovoljenje. Kao da se na neki način ponavlja prizor iz Knjige postanka u kojoj se plod drveta Evi predstavlja dobrim za jelo, zamamnim za oči, poželjnim za mudrost (usp. Post 3,6). U dubini svega krije se dramatično pitanje

- stiže li se do duboka iskustva istine o stvarnosti u koju smo uronjeni putem ružnoga te je li ljepota istinita? Iskustvo nam svjedoči da iz ružnoga zrači zavodnička lažna ljepota koja čovjeka zatvara i zarobljava u njegove sebične čežnje za posjedovanjem i za užitkom, a na koncu ga ostavlja praznim - istaknuo je biskup Škvorčević.

Prava ljepota, naprotiv, nastavio je, vodi čovjeka istinskoj stvarnosti, pokreće dubinu njegova bića, otvara ga za drugačije od sebe, pomaže mu da se vine u visine, da postane dionikom ekstaze i uzdignuća slobode do punine čovjštva. - Takva ljepota progovorila je u Isusovoj ljubavi, u njegovoj otvorenosti za drugoga (usp. Iv 13,1), u njegovu polaganju života za čovjeka te je zato moćna pogoditi u srce onoga koji joj vjeruje i posvema joj se otvara; daruje mu iskustvo uzdignuća na razinu kojoj on izvorno pripada, vodi ga u ekstazu uskršnuća. Svetci su živi svjedoci te istinske ljepote koja preobražava. Među njima posebno mjesto zauzima sv. Terezija Avilska čije mistično iskustvo uzdignuća u božanski život ostaje trajan izazov i poticaj da ne ostanemo zarobljenicima ružnoga, dionicima praznine. Tu svetičinu poruku vrijedno je oslušivati i provjeravati posebnom pozornošću o 500. obljetnici njezina rođenja kojeg ćemo se spomenuti iduće godine. U tome nam snažno pomaže glazba koja otvara srce za ono što nas nadilazi, pogađa nas onim što nas uzdiže na istinsku razinu slobode, uvodi nas u sklad, ispunja mirom, daruje nam iskustvo istinske ljepote. Svim izvođačima i slušateljima koncerata Orguljaških večeri u požeškoj Katedrali od srca želim snažne trenutke ljepote i duboko iskustvo istine, u koju nas ona uvodi - rekao je biskup Škvorčević.

Nakon toga, austrijski orguljaš Ulrich Walther održao je solistički koncert na orguljama predstavivši djela D. Buxtehudea, J. P.

Sveelinka, J. S. Bacha, W. A. Mozarta, Felixa Mendelssohna i Maxa Regera. Orguljaške večeri nastavljene su 2. listopada koncertom koji je bio posvećen 100. obljetnici rođenja i 50. obljetnici smrti Albe Vidakovića, utemeljitelja Instituta za crkvenu glazbu pri Teološkom fakultetu u Zagrebu. Nastupili su Katedralni zbor požeške Katedrale pod ravnanjem Alena Kopunovića Legetina te violinisti Vlatka Peljhan i Krešimir Ivančić.

U pripravi za svetkovinu sv. Terezije Avilske 7. listopada održan je treći koncert ovogodišnjih Orguljaških večeri na kojem je nastupio Alen Kopunović Legetin, katedralni orguljaš i zborovođa izvođači skladbe Johanna Sebastiana Bacha, Césara Francka i Juliusa Reubkea. 10. listopada uslijedio je orguljaški koncert Ivana Bosnara te Orkestra Hrvatske vojske i Komornog brass ansambla.

Koncert u čast sv. Ivana Pavla II. u Požegi

U požeškoj Katedrali, u predvečerje svetkovine sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, 21. listopada održan je koncert solista, opernog zbora i orkestra Hrvatskog narodnog kazališta iz Osijeka. Na programu je bilo djelo A. Vivaldija Gloria. Brojne ljubitelje klasične glazbe koji su ispunili Katedralu pozdravio je župnik Ivica Žuljević prenijevši pozdrave biskupa Antuna Škvorčevića koji zbog zasjedanja Hrvatske biskupske konferencije nije mogao nazočiti ovom kulturnom događaju.

Župnik Žuljević poželio je dobrodošlicu svim prisutnima rekavši kako je koncert priređen u čast prvoga blagdana pape Ivana Pavla II. nakon njegova proglašenja svetim, a koji je na poseban način prisutan u Katedrali po relikviji koja se čuva u kripti Katedrale u kojoj je i uređena svetčeva kapela. Pozvao je nazočne da se utječu zagovoru ovoga svetca, našega suvremenika, koji je svojim životom, riječju i primjerom svjedočio otajstvo Isusa Krista čiji je službenik bio te koji je mnogo puta iskazao svoju privrženost i ljubav hrvatskom narodu svojim apostolskim pohodima našoj domovini. Uslijedila je izvedba samog djela kojem je, uz bogatstvo vokalnoinstrumentalnog izričaja, posebnu čar dala i akustika barokne Katedrale. Nastupili su solisti Vesna Baljak, sopran; Veronika Hardy, sopran; Blaženka Targuš, sopran; Gordana Kalmar, mezzosopran te operni zbor i orkestar Hrvatskog narodnog kazališta pod dirigentskom palicom Ljubice Vuletić. (I. I.)

FILIP KLIGL - PAKRAČANIN NA ŠKOLOVANJU U POŽEGI I LIPIČKI NOGOMETAŠ

Odlazak u crkvu za mene nije obveza ili navika, nego potreba

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Kao i mnogi mladi, i 18-godišnji Filip Kligl iz Pakraca pomalo je neodlučan - za što se školovati, čime se baviti u slobodno vrijeme... No ono oko čega nikada nema dvojbi, njegova je obitelj, lopta i vjera. Majka Snježana, otac Damir i četrnaest mjeseci mlađi brat Karlo za njega su neizostavni dio svakodnevice, baš kao i lopta s kojom se druži od najranijeg djetinjstva. Od djetinjstva, također, s obitelji redovito odlazi i u crkvu.

Filip je trenutno tijekom tjedna Požežanin jer pohađa Poljoprivrednu školu u Požegi budući da želi postati veterinarski tehničar. Vikende provodi ovisno o tome kamo ga odnese njegova velika ljubav prema sportu. - Igram nogomet od svoje pete godine. To je na neki način obiteljska tradicija jer je i moj tata igrao mali nogomet za pakrački klub "Dudovo bure" koji je bio prvi registrirani malonogometni klub u bivšoj Jugoslaviji. Uz njega sam zavolio nogomet pa me upisao u limače - objasnio je Filip.

Nogomet ili rukomet

Filip Kligl trenutno igra za NK "Lipik 1925." koji se natječe u III. županijskoj nogometnoj ligi. No ne voli Filip samo nogomet. - Trenirao sam i rukomet do prvog razreda srednje škole. Tada sam išao u Opću gimnaziju u Pakracu, ali mi se to nekako nije sviđalo. Prešao sam u školu u Požegu i posvetio se nogometu. Volim ja i nogomet i rukomet. Brat i ja smo jedno vrijeme zajedno trenirali rukomet; bili smo čak dvije godine zaredom zajedno u kampu Hrvatskog rukometnog saveza. Bio sam dobar rukometaš, ali sam morao odlučiti što doista želim jer nisam mogao povezati oba treninga. U prvi mah sam rekao rukomet, a onda sam se ipak odlučio za nogomet. Još me zovu da se vratim u rukometni klub. Brat se definitivno odlučio za rukomet i sada igra za "Moslavinu" iz Kutine, a ja, kako sada stvari stoje, ipak ostajem u nogometu - dodao je Filip.

Školovanje u Požegi i igranje za klub u Lipiku, kaže Filip, nije baš lako uskladiti. Tijekom tjedna tako uopće ne trenira, nego je za njega petkom navečer, kada se vrati kući, organiziran posebni trening s ekipom.

- S kondicijom nemam problema, ali preko tjedna pomalo izgubim osjećaj za loptu. Vidim da to tako neće moći ići u nedogled i morat ću s nekim početi trenirati i ovdje u Požegi - rekao je Filip.

Utakmice igra s križem oko vrata

Kao i svi mladi sportaši, i Filip bi želio napredovati i jednom zaigrati u nekom velikom klubu. Ipak, svjestan je da to neće biti lako. - Volio bih, naravno, biti hrvatski reprezentativac, no to je teško postići, a pogotovo u današnje vrijeme kada, ako vas nema tko "pogurati", teško uspijevate. Ja sam, recimo, već trebao ići na probu u Dinamo, a na kraju nisam. Igrali smo neku prijateljsku utakmicu i tada me primijetio Igor Cvitanović koji je bio trener pionira, ali, eto, tata nema novaca da to malo "pogura" - rekao je Filip.

Za Filipa kažu da svaku utakmicu igra s križem oko vrata, a na to potvrđuje. - Da, nosim krunicu na utakmici, ali i inače. Sjećam se, prvu mi je krunicu davno poklonila baka Ankica. S roditeljima i bratom redovito idem u crkvu, a kao mali dvije sam godine bio i ministrant. Obično idem u crkvu nedjeljom, a ako zbog utakmice putujemo

nekamo pa ne stignem, onda odem u slobodu navečer. Kad imam vremena, odem u crkvu i u Požegi. Nikada me, ni kao maloga, nitko nije tjerao da idem u crkvu. Bratu i meni roditelji daju u svemu punu potporu i ni na što nas ne prisiljavaju. Imamo slobodu u svemu pa i kada je odlazak u crkvu u pitanju. Za mene to nije obveza ili navika, nego potreba. U crkvi se opustim, razmišlim o svemu, skupim snage kad treba - bio je jasan Filip baš i kao kada je upitan za poruku mladima.

- Neka se u slobodno vrijeme svakako bave sportom. I neka budu vjernici. Sport i vjera idu zajedno. Sport jača tijelo, a vjera duh. Meni molitva i Bog daju snage i u sportu i u životu. Kad gubimo ili kad mi nešto ne ide kako bih htio, nastojim ostati smiren. I iz pobjede, i iz poraza izvučem nešto dobro za sebe - zaključio je Filip.

Osobito ih raduje vrijeme došašća

Majka Snježana i otac Damir Filipa i njegovog brata podržavaju u bavljenju sportom jer su uvjereni kako oni sami ne bi uspjeli. - Od prvih dana to podrazumijeva vožnju na treninge, kupovanje opreme, svakoga vikenda odlazak na utakmice. U toj dobi na rukometne utakmice vozili smo ih automobilima tako da je uvijek bar jedan od nas bio uz njih. I sada je svaki vikend podređen njihovim obvezama. Sve to rezultiralo je time da zaista nemamo problema ni s kakvim njihovim porocima. Oni žive zdravo i slobodno vrijeme im je korisno ispunjeno, socijalizirani su, naučili su i na pobjede i na poraze te znaju da samo upornost i trud donose rezultate. Uz sve to, rado odlaze i u crkvu gdje također imaju krug prijatelja. Osobito ih raduje vrijeme došašća i odlasci na zornice. Naša očekivanja su vrlo jednostavna; želimo da odrastu u poštene, sretno i dobre ljude - rekla je majka Snježana.

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: Josip Krpeljević

TRIDESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Starozavjetno čitanje iz Knjige mudrosti prikazuje mudrost personificiranu u liku žene neusporedive ljepote. Nadalje, mudrost je opisana kao stvarnost dostupna svima koji je traže i usrećuje one koji se trude postići je. Štoviše, mudrost sama ide u susret onima koji za njom teže. Mudrost je, dakle, put k sreći. U tako personificiranoj mudrosti kršćani prepoznaju Riječ Božju, osobito utjelovljenjem Isusa Krista. Psalam 63 uči nas da je žed za Bogom neugasiva. Stoga pobožnik trajno, i danju, i noću misli na Boga. Za čime mi danas želimo i čime su zaokupljene naše misli? U novozavjetnom čitanju slušamo ulomak iz Prve poslanice Solunjanima u kojem apostol Pavao Kristovu smrt i uskrsnuće prikazuje kao jamstvo uskrsnuća kršćana. Istina o uskrsnuću treba

biti izvor nade i radosti vjernika jer smrću ne završava sve, nego samo zemaljska dionica vjernikova života koji se nakon uskrsnuća nastavlja u vječnom zajedništvu s Gospodinom. Evandeoska prispodoba o mudrim i ludim djevicama spada u Isusove eshatološke besjede u kojima je središnja poruka spremnost na Gospodinov iznenadni dolazak, odnosno povratak. U zaručniku, kojega treba čekati, kršćani prepoznaju Krista Gospodina, a u djevicama, koje s upaljenim svjetiljkama trebaju dopratiti zaručnika u svadbenu dvoranu, vide sami sebe. Ulje je simbol dobrih djela. Svadbena dvorana je slika vječnog života na nebesima. Ovom prispodobom evanđelje nas upozorava na potrebu poniznosti, spremnosti i budnosti u iščekivanju Gospodina. ■

TRIDESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju iz Knjige mudrih izreka slušamo pohvalnicu vrsnoj ženi u kojoj se ističe važnost ženina svagdanjeg truda i služenja pri čemu se ona koristi darovima, odnosno talentima kojima ju je Bog obdario. Svi oni koji optužuju kršćanstvo da je nepravedno u svom naučavanju i postupanju sa ženama, trebali bi pomno proučiti ovo čitanje. Dugačak bi bio popis žena u prošlosti, ali i sadašnjosti Crkve, koje odgovaraju ovom biblijskom opisu vrsne žene. Spomenimo samo jednu - sv. Tereziju Avilsku, naučiteljicu Crkve, zaštitnicu naše Katedrale čiju 500. obljetnicu rođenja slavimo ove godine. Dok prvo čitanje pohvaljuje vrsnu ženu, psalam 128 pohvaljuje vrsnog muža. Mogli bismo reći kako Riječ Božja pohvaljuje vrsni par jer živi u skladu s Božjim naumom o čovjeku koji je stvoren na sliku Božju upravo kao muško i žensko. U drugom čitanju iz Prve poslanice Solunjanima apostol Pavao

podsjeca kršćane da su primili milost vjere i spasenja u Kristu te stoga trebaju živjeti tako da uvijek budu pripravnici na Gospodinov iznenadni dolazak, odnosno povratak. Blizina svršetka crkvene godine izvrsna je prigoda da se trgnemo iz možebitne učmalosti i duhovne pospanosti. Iskoristimo je! U evandeoskoj prispodobi o talentima Isus naglašava da talente koje nam je Bog podario moramo koristiti i umnažati, a ne paralizirati strahom čuvati neupotrijebljene. Bog očekuje da mu uzvratimo za primljene darove. On je najbolji i najuspješniji investitor. Danas se u gospodarstvu vapi za dobrim i uspješnim investitorima koji nikako da se pojave. Ako je talentima simbolički prikazana naša vjera i ako talente ne smijemo zakopati, to onda znači da vjera nije naša privatna stvar, nešto što od tuđih pogleda trebamo sakriti duboko u zemlju, već vrijednost kojom se trebamo obilno koristiti u javnom životu. ■

ISUS KRIST - KRALJ SVEGA STVORENJA

U prvom čitanju prorok Ezekijel prikazuje Boga slikom pastira koji se brine za svoje stado. To je jedna od najljepših slika kojom Biblija opisuje Božje djelovanje. U njoj Bog preko proroka poručuje za sva vremena kakvi bi trebali biti oni koji imaju predvodničku službu u Božjem narodu kako na crkvenom (svećenič), tako i na društvenom području (vlastodršci). Povijesno iskustvo nas uči da ljudi, nažalost, vrlo često zakazuju u toj pastirskoj službi. Ali ne brinite! Bog i za to ima rješenje. On je sam u svom Sinu Isusu Kristu preuzeo stvar u svoje ruke i postao jedini pastir svoga naroda. Zato mi kršćani s pravom kličemo s piscem 23. psalma: »Gospodin je pastir moj, ni u čem ja ne oskudijevam«. Crkveni službenici samo su sluge Gospodinove koji će jednom položiti račun o pastirskoj službi koja im je povjerena. Molimo da svi prođu na tom ispitu i prime zasluženu pastirsku nagradu! U drugom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao govori o Kristu

kao prvini usnulih koji kao novi Adam donosi spasenje čovjeku i predaje kraljevstvo Bogu na svršetku vremena. Sva je vlast od Boga dana i sva će se vlast jednom vratiti u Božje ruke. U Evanđelju Matej donosi svima nam dobro poznatu sliku konačnog suda u kojoj Gospodin Isus poput pastira odvaja ovce od jaraca; odvaja dobre od zlih sudeći po mjeri dobrih djela koja su za života činili, odnosno propustili činiti. Zlo nije biće, nema utemeljenje svog postojanja u sebi samom, već je zlo zapravo nedostatak dobra. Papa u miru Benedikt XVI. nas uči: »Kristovo kraljevstvo je dar ponuđen ljudima svih vremena, da svatko tko vjeruje u utjelovljenju riječ 'ne propadne, nego da ima život vječni' (Iv 3, 16). Lik Krista kralja u vjernike unosi povjerenje, sigurnost, radost i slobodu. Sve su ljudske vlasti ograničene. Jedino Božja vlast potpuno oslobađa«. Ili kako bi to rekla sv. Terezija Velika: »Samo je Bog dostatan«. ■

LITURGIJSKA GODINA B

PRVA NEDJELJA DOŠAŠĆA

U prvom čitanju prorok Izaija izriče čežnju naroda za spasenjem i priznanje da je Bog njegov Otac i Spasitelj, odnosno onaj koji donosi izbaavljenje. Bog ne napušta čovjeka koji je njega napustio i od njega odlutao. Poziv odlutalom čovjeku na povratak uvijek je aktualan i povrtak je uvijek moguć ma kako veliko zastranjenje bilo. Zašto je moguć povratak? Zato jer je Bog milosrdni otac, lončar, koji nas je poput gline oblikovao, i mi ljudi njegovo smo najizvrsnije djelo. Psalam 80 molitva je da se Bog vrati te čovjekovo obećanje da se više neće odmetnuti od njega. U drugom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao poručuje kršćanima u Korintu da im Bog u Kristu daje snagu

za hod prema konačnom susretu s Gospodinom. Pavao izražava radost što kršćani u Korintu, bogati darovima Duha Svetoga, čekaju Kristov ponovni dolazak. Poziva ih na ustrajnost i postojanost. Isti poziv uputio bi i nama danas. U Evanđelju po Marku Krist govori učenicima o svojem dolasku, odnosno povratku na kraju vremena te ih poziva na trajnu budnost u iščekivanju toga susreta. Ovaj evandeoski poziv na budnost upućen je svima nama, da poput vratara, noćnog čuvara i stražara, spremno čekamo Kristov dolazak. Jesmo li možda pozaspali na kršćanskoj stražarskoj mjestu ili smo ga možda napustili? Sveto vrijeme došašća izvrsna je prigoda da se na nj vratimo. ■

DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA

U prvom čitanju prorok Izaija na temelju povijesnog iskustva povratka iz babilonskog sužanjstva naviješta izraelskom narodu oslobodjenje koje mu Bog donosi. Dolazi Bog i donosi spasenje; pripravite mu dostojan put. To je radosna vijest koju s oduševljenjem i zanosom treba svima i svagdje razglasiti. Psalam 85 govori što se događa kad dolazi spasenje Božje; ljubav i vjernost, pravda i mir, sreća kao Božji dar, urod zemlje i još mnogo drugih dobara kojima je Bog obećao obdariti svoj narod. U drugom čitanju apostol Petar poziva kršćane na bespriječan i svet život u iščekivanju Gospodinova dolaska te ističe kako Bog želi spasenje svakog čovjeka. Bog, tvorca vremena, ima vremena na pretek; On, dakle, nije spor i ne kasni ispuniti obećanje. Naprotiv, čovjek je nestrpljiv. U Evanđelju po Marku slušamo kako Isusov preteča Ivan Krstitelj dijeli krštenje za oprostjenje grijeha i navješćuje Kristov dolazak. Markovo Evanđelje počinje ispunjenjem Izaijinog proroštva o dolasku Mesije. Ivanovo svjedočanstvo za Krista ostaje trajan uzor kršćanima svih vremena da se ne boje moćnika ovog svijeta, već da budu neustrašivi Božji glasnici u svakom vremenu ljudske povijesti. O, kako nam je danas potrebna Ivanova neustrašivost! ■

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA

U prvom čitanju prorok Izaija izražava radost zbog izabranja i naviješta stvarnost novog, otkupljenog i preobraženog svijeta. Starozavjetni izabrani narod bio je čuvar mesijanskog obećanja i pronositelj vjere i nade da će Bog ispuniti svoja obećanja. Mesija - Pomazanik Duhom Svetim - donosi spasenje. Za Psalam imamo Marijin Magnificat, hvalospjev koja sav zrači mesijanskom radošću. U drugom nas čitanju apostol Pavao poziva na trajnu radost koja je plod stalne molitve, zahvaljivanja i života u zajedništvu s Bogom. Kršćanin je radostan čovjek jer se nada i vjeruje u drugi, konačni Kristov dolazak na ovaj naš svijet, a time onda i u njegovo konačno preobraženje.

Pavlov poziv na radost odjekuje i danas - Braćo, radujte se uvijek i bez prestanka. Evandeoski ulomak donosi svjedočanstvo Mesijinog preteče Ivana Krstitelja. Ivan Krstitelj, na izričit upit vjerskih vođa svoga vremena svjedoči da on nije Mesija kojega Izrael očekuje, nego njegov glasnik i onaj koji budućem Mesiji priprema put. Time pokazuje smjer kojim treba hoditi istinski Kristov učenik; ne stavljati sebe u središte, nego uvijek ukazivati na Krista Gospodina. Ove nedjelje pozvani smo Kristu koji dolazi pripremiti put u našoj siromašnoj braći i sestrama i to na vrlo konkretan način - našim milodarom za Caritas. ■

ČETVRTA NEDJELJA DOŠAŠĆA

Tko će kome sagraditi dom - kralj David Bogu ili Bog kralju Davidu? U prvom čitanju iz Druge knjige Samuelove slušamo kako Bog po proroku Natanu obećava kralju Davidu dati vječno kraljevstvo. Jedan od njegovih nasljednika, potomak njegove utrobe, uspostaviti će kraljevstvo koje će trajati do vijeka. Kralj David uvijek je vjerovao proroku Natanu. Ime Natan znači onaj koji daje, darovatelj. Zato je jednom od svojih sinova nadjenao ime Natan. Po kršćanskoj tradiciji rodoslavlje Blažene Djevice Marije ide do Davida preko sina Natana (usp. Lk 3, 31) dok ono Josipovo do njega seže preko sina Salomona (usp. Mt 1, 6). To jasno pokazuje da su kršćani u tom obećanom potomku, sinu Davidovu, odmah prepoznali Krista Gospodina. Psalam 89 pjeva o Božjem obećanju da će Davidovo prijestolje trajati do vijeka. Ulomak Poslanice Rimljanima je doksolgija - davanje slave Bogu, u njemu apostol Pavao izriče zahvalnost Bogu koji po Kristu očituje svoje spasenje svim narodima. U evandeoskom ulomku Luka opisuje događaj navještenja u kojem Marija, promišljajući i propitujući ponudu koju joj Bog po anđelu nudi, pristaje na Božje planove s pouzdanjem i poslušnom vjerom. Prema Luki, i Marija je također pripadala Davidovoj kraljevskoj lozi te je i ona baštinica starozavjetnoga mesijanskog obećanja. Štoviše, upravo je ona imala milost ispuniti to obećanje rodivši obećanog Mesiju. ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević
UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Višnja Mikić
LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak
TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Biskup krstio djecu iz brojnih obitelji

U Velikoj kršten Bruno Brižić, peto dijete u obitelji

U nedjelju 19. listopada biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Augustina u Velikoj tijekom kojega je krstio Brunu, peto dijete u obitelji Damira i Tatjane Brižić; Dominika, treće dijete u obitelji Krunoslava i Sandre Kosnović te Lucasa, prvo dijete u obitelji Ivana i Barbare Solić. Pozdravljajući nazočne biskup je istaknuo važnost svakoga ljudskog rođenja, iskazao zahvalnost i poštovanje obitelji Brižić za prihvaćanje petog djeteta, a jednako tako i drugim roditeljima na sluzenju životu i hrvatskoj budućnosti. Ukazao je na znakovitost slavlja svetog krštenja na završetku Treće izvanredne opće biskupske sinode o

braku i obitelji u Rimu koja je poticaj da molimo za naše obitelji, a napose za one koje su donijele svoju djecu na krštenje.

Biskup je spomenuo kako je čovjek slika Božja i da kao takav pripada Bogu te naglasio njegovu veličinu iznad svega drugoga. Rekao je da oni, koji s ljubavlju i žrtvom prihvaćaju brojnu djecu, na najbolji način surađuju s Bogom stvoriteljem. Podsjetio je koliko je važno što u teškim vremenima kao što su naša imamo prisebnosti te život prosuđujemo mjerilima ljubavi i smisla koji ne dopuštaju da se kriza na materijalnoj razini pretvori u duhovnu krizu.

Kršteno šesto dijete obitelji Ulafić

U stražemanskoj župnoj crkvi sv. Mihaela Arkandela biskup Antun Škvorčević predvodio je u nedjelju 28. rujna euharistijsko slavlje i krstio Josipu, šesto dijete u obitelji Zdenka i Danijele Ulafić. Na početku slavlja župnik Josip Devčić uputio je biskupu pozdrav i čestitku prigodom 17. obljetnice uspostave Požeške biskupije i njegova biskupskog ređenja. Biskup je zahvalio na izrazima dobrodošlice rekavši kako uvijek rado dolazi u stražemansku župu prisjećajući se prve proslave sv. Mihaela, zaštitnika župe, prije 17 godina kao svoga prvog biskupskog pohoda jednoj župi te zahvalio župljanima na molitvenoj potpori tijekom proteklih godina. Poseban pozdrav i poštovanje uputio je obitelji Ulafić čestitajući im na prihvaćanju šestog djeteta.

U homiliji biskup je upitao čega u Hrvatskoj najviše nedostaje i odgovorio da je sve manje života i novih radanja, presudnih za budućnost naše domovine. Podsjetio je da se na hrvatskoj javnoj sceni propagiraju ideološki pristupi čovjeku i životu koji

smućuju ljudsku slobodu i šire mentalitet izbjegavanja odgovornosti što je pogubno, osobito za mlade.

Dodao je kako nam putem medija pojedinci i skupine nameću svoje stavove o životu, braku i obitelji koji nisu utemeljeni na ljubavi i naravnom odnosu muškarca i žene te ukoliko im se prepuštimo, postajemo žrtve nekih sebičnih interesa i ciljeva. Zahvalio je roditeljima Ulafić što su očuvali svoju slobodu od tih utjecaja te prihvaćanjem šestog djeteta očitovali posebnu odgovornost unatoč tome što znatan broj ljudi u Hrvatskoj, u skladu sa stvorenim protuzivotnim mentalitetom, to ne smatra prihvatljivim.

Krštenje kćeri obitelji Brajko

Biskup Antun Škvorčević predvodio je 5. listopada euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Duha Svetoga u Feričancima i krstio Miju, peto dijete u obitelji Stanka i Ksenije Brajko. Dobrodošlicu mu je izrazio župnik Vicko Obradović. Biskup je u pozdravu istaknuo kako se u Feričancima zbilo veliki događaj – rođenje novoga čovjeka, djelo Božjeg nauma s dalekosežnim značenjem za vječnost te je rekao da je došao iskazati poštovanje i zahvalnost roditeljima, s njima se radovati i u krštenju djetetovu smrtost povjeriti Isusovoj besmrtnosti. Posebno je pozdravio roditelje Brajko naglasivši kako su svojim opredjeljenjem za peto dijete dali najveći doprinos hrvatskoj budućnosti.

Osvrnuo se na bračno zajedništvo koje u žrtvi ljubavi postaje plodno darom života te zahvalio roditeljima što nisu dopustili da im suvremeni ideološki pristupi braku pomute dušu, nego su povjerovali ljubavi i opredijelili se za život. Ukazao je na trenutna gospodarska kriza u Hrvatskoj i spomenuo kako je bilo još težih vremena, ali da se u obiteljima molilo i od Boga primao dar ljubavi po kojem se usred siromaštva živio smisao i ljepota obitelji. Potaknuo je bračne drugove da u trenucima ispražnjenog srca i gubitka ljubavi zajednički mole i tako spriječe da im se brak razori, a obitelj raspe.

U obitelji Crnojević kršteno peto dijete

Biskup Antun Škvorčević pohodio je virovitičku župu bl. Alojzija Stepinca i u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Gabrijelu, peto dijete u obitelji Siniše i Magdalene Crnojević. Na početku misnog slavlja novi župnik Josip Homjak pozdravio je biskupa, zahvalio mu na dolasku te iskazao radost što je u župi više krštenih nego umrlih. Biskup je poseban pozdrav i izraz poštovanja uputio roditeljima Crnojević i zahvalio im na opredjeljenju za život istaknuvši kako je rođenje novoga čovjeka najveći događaj u hrvatskoj domovini jer se po njemu na najbolji način izgrađuje njezina budućnost.

Biskup se osvrnuo na aktualno društveno stanje i spomenuo kako se često čuje da

u Hrvatskoj ništa ne valja, kako se ništa ne može i ne isplati te utvrdio da postoje mogućnosti svakodnevnog pravljenja malih koraka u plemenitosti i dobru za sebe, svoju obitelj i bližnjega te da se tako ostvaruje izlazak iz ukopanosti u nemoć. Istaknuo je da su Hrvatskoj potrebni ljudi koji ne čekaju da drugi rješavaju njihove probleme, nego koji vlastitim inicijativama nastoje pronalaziti radne mogućnosti te uporno i strpljivo graditi sustave osobnog i obiteljskog dostojanstva. Spomenuo je da su roditelji Crnojević po vjernosti u braku i opredjeljenju za život, unatoč onima koji će im se podsmjehivati zbog petog djeteta, posvjedočili kako se trude vršiti svoje poslanje po Božjem naumu.

Obitelj Fila iz Kaptola krstila sedmo dijete

U župi sv. Petra i Pavla u Kaptolu biskup Antun Škvorčević 20. rujna predvodio je u župnoj crkvi euharistijsko slavlje i krstio Leona, sedmo dijete u obitelji Ivica i Tanje File. Čestitajući roditeljima Fila prihvaćanje dara života sedmog djeteta, biskup je u uvodu u misno slavlje istaknuo kako su Crkva i domovina obogaćene novim čovjekom u kojega je Bog ugradio svoje naume i ponovo otvorio budućnost.

Biskup je progovorio o naviještenom Lukinom evanđelju odnosno o čudesnom ulovu riba te je na Petrovu primjeru oslikao važnost vjere u Isusa Krista. Rekao je da Petar nije imao ništa drugo osim siro

mašnog čamca koji je dao na raspolaganje Isusu i povjerenja u njega te je na njegovu riječ ponovo bacio mreže u vodu i postao dionikom čudesnog ulova. Biskup je istakao kako je obitelj Fila u svojoj skromnosti stavila na raspolaganje Isusu Kristu svoju ljubav i na njegovu se riječ opredijelila za život te postala suradnicom najčudesnijeg događaja, radanja novog ljudskog bića. Potaknuo je nazočne vjernike da se i oni svaki dan odvažavaju učiniti na Isusovu riječ jer će tako usred društva, koje je u nemoći promijeniti svoje stanje, biti svjedocima čudesnih pomaka u osobnom i obiteljskom životu.

U Pleternici kršteni Matej Soldo i Ema Čačić

Na blagdan Uzvišenja Sv. Križa, 14. rujna biskup Antun Škvorčević pohodio je pleterničku župu sv. Nikole, predvodio u župnoj crkvi euharistijsko slavlje i krstio Mateja, osmo dijete u obitelji Vjekoslava i Marice Soldo te Emu, treće dijete u obitelji Željka i Danijele Čačić. Biskup je na početku protumačio da ove nedjelje slavimo blagdan Uzvišenja Sv. Križa koji nam doziva u svijest moć Isusove žrtve ljubavi kojom je pobijedio smrt. Povezao je to s rođenjem osmog djeteta u obitelji Soldo i trećeg u obitelji Čačić istaknuvši kako smo i u tim radanjima svjedoci pobjede života putem žrtve i ljubavi. Čestitao je roditeljima na daru osmog i trećeg djeteta te im izrazio poštovanje i zahvalnost za novo opredjeljenje u prilog života.

Govoreći o životnim poteškoćama, biskup je utvrdio kako nema ljubavi bez žrtve i naglasio kako bismo u svim našim križevima trebali prepoznati pobjedničku ljepotu ljubavi. Istaknuo je da je hrvatski čovjek tijekom svoje trinaeststoljetne povijesti po vjernosti Isusu Kristu u njegovoj Crkvi Katoličkoj, snagom njegova križa te vjerujući ljubavi i žrtvi pobjeđivao osobne, obiteljske i narodne nevolje sve do nedavnoga Domovinskog rata. Osvrnuo se na pojavu zavedenosti mladih ljudi površnim uživalačkim mentalitetom koji zazire od braka, obitelji i prihvaćanja djece rekavši kako im je potrebno pomoći da u žrtvi i ljubavi uzajamnog bračnog predanja te u životu posvećenom djeci i njihovu odgovoru, ostvaruju smisao i ljepotu Isusova križa.

Krštenje šestog djeteta obitelji Jelić

U subotu 6. rujna biskup Antun Škvorčević pohodio je Bušetinu, filijalu virovitičke župe sv. Roka i predvodio slavlje u crkvi Gospe Bušetinske tijekom kojega je krstio Mariju, šesto dijete u obitelji Josipa i Ivane Jelić. U pozdravu je spomenuo kako je rođenje novoga čovjeka velik događaj i da je zbog toga došao u Bušetinu radovati se i Bogu zahvaljivati za šesto dijete u obitelji, predvoditi kršno slavlje te naravni djetetov život označen prolaznošću i smrću povjeriti Isusovoj besmrtnoj sudbini. Pozdrav je uputio i nazočnome fra Rozi Brkiću, novome župniku virovitičke župe sv. Roka zaželjevši mu dobrodošlicu u Požešku biskupiju kao i župnom vikaru fra

Klaudiju Milohanoviću koji je preuzeo pastoralno djelovanje u Bušetini.

Biskup je na temelju dnevnog čitanja utvrdio kako se Bog poslužio strategijom poniženja, prezrenosti i trpljenja u čijoj se prividnoj nemoći očituje moć Božje ljubavi jače od smrti. Ukazao je na činjenicu kako u Hrvatskoj ta Božja strategija uspijeva u malim i jednostavnim ljudima koji prihvaćaju žrtvu, trpljenje, a nerijetko i prezir kad se, poput obitelji Jelić, opredjeljuju za vjernost u braku i prihvaćanje brojne djece. Zahvalio je roditeljima male Marije što su joj u suradnji s Bogom darovali život i potaknuo nazočne da poštuju takve obitelji i pomažu im.

Desetljeće Požeške zajednice bračnih susreta želimo biti svjetlost svijeta

Požeška zajednica bračnih susreta 18. listopada obilježila je desetu obljetnicu svoga djelovanja. Tim povodom u požeškoj župi sv. Leopolda Mandića za njene članove isusovac Josip Sremić te bračni par Ivanka i Milan Došlin, članovi Nacionalnog tima Hrvatske zajednice bračnih susreta, održali su predavanje nakon čega je slijedilo misno slavlje. U koncelecijaciji s vlč. Jozom Jurčićem, duhovnikom Požeške zajednice te preč. Vjekoslavom Marićem i vlč. Pavlom Primorcem, slavlje je predvodio o. Sremić.

Osnivanje Požeške zajednice, a u sklopu Hrvatske zajednice bračnih susreta, potaknuo je bračni par Barbarić iz Pleternice nakon što su prošli originalni bračni vikend što je ujedno i uvjet da se postane članovima ove zajednice. Do sada je Požeška zajednica organizirala 19 bračnih vikenda kroz koje su prošla 103 bračna para te dvojica svećenika.

- Našu zajednicu čini preko tridesetak aktivnih bračnih parova koji se sastaju svakoga mjeseca na duhovnoj obnovi u župi sv. L. Mandića gdje jedni druge obogaćujemo svojim iskustvom i s kojih odlazimo domovima puni nove energije i hrabrosti za daljnji život u dvoje, za svoju djecu i prijatelje. Među nama postoji iskreno prijateljstvo. Svi mi želimo živjeti sakrament ženidbe prema Božjoj volji jer samo tako možemo biti ozdravljajuća snaga sebi, svijetu, Crkvi i domovini - poručila je Željka Barbarić.

Duhovnik Požeške zajednice vlč. Jozo Jurčić ističe da danas nije nimalo lako svjedočiti vrijednosti braka i obitelji. - Izazovi su veliki, ali mi želimo biti, kao što to Isus

kaže u evanđelju, svjetlost svijeta, sol zemlje i grad na gori i toga se ne bojimo. Ima li teškoća? Jako puno, no unatoč njima, mi ostajemo čvrsti - poručio je vlč. Jurčić. (Lj. M. • Snimio: Duško Mirković)

Naše je poslanje molitva za život od začeca do prirodne smrti

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Požeška molitvena zajednica »S Marijom kroz život« u listopadu ove godine obilježila je jedno desetljeće djelovanja. Voditeljica zajednice Kristina Markanjević prisjetila se kako je počeo njihov molitveni put.

S uprug i ja sedam smo godina bili u braku bez djece. Nakon toga vremena, Gospodin nam je odlučio podariti dijete. Imala sam silnu želju zahvaliti Bogu za taj dar majčinstva. S druge strane, svaki dan kao farmaceutkinja radeći u ljekarni susrećem žene i majke koje koristeći kontracepciju odbijaju život zbog čega sam bila u velikim dilemama sa samom sobom da takve ljude osudim i odbacim. Međutim, Gospodin me ponajprije pozvao da molim za njih. Stojeći pred Gospodinom u tišini i moleći godinu – dvije, razmišljala sam što još mogu učiniti. Obratila sam se našem biskupu dr. Antunu Škvorčeviću koji mi je dao podršku i potporu te duhovnika za osnivanje zajednice. Za naša molitvena okupljanja dobili smo prostor crkve sv. Lovre - objasnila je Kristina koja posebno ističe i pomoć časne sestre Mihaele.

Spašen život

Kristina Markanjević spomenula je zadnji slučaj jedne dvadesetogodišnje djevojke koja je čvrsto odlučila pobačiti. – Poručila nam je da se ne miješamo u tu njezinu odluku. Mi nismo posustajali, nego smo ustrajno molili i Gospodin se pobrinuo da ona to ipak ne učini. Kada je došla u bolnicu i čekala pred ginekologijom, tamo se zatekla jedna časna sestra. Odvela ju je u kapelicu i tamo su se pomolile. Nakon toga, promijenila je odluku, nazvala me i zahvalila što je njezino dijete živo – kaže Kristina.

Od tada članovi molitvene zajednice svake subote nakon sudjelovanja na misnom slavlju u Katedrali odlaze na molitvu u crkvu sv. Lovre. Njihovo je prvotno poslanje molitva za život od začeca do prirodne smrti.

– Za ovu nakanu uvijek se molimo, ali s vremenom su se javile i druge potrebe. Nastojimo osluškivati svakodnevnu Crkvu. Posebno sam zahvalna Bogu što mi je darovao ljubav prema svećenicima i što sam ju uspjela prenijeti na članove zajednice tako da smo od Velikog četvrtka prošle godine pokrenuli inicijativu duhovnog posvojenja svećenika. To znači da je svaki svećenik naše Biskupije, a ima ih oko 130, dobio jednog molitelja, jednu tihu duhovnu pratnju. Smatram da je to danas jako važno. Naime, naši svećenici, pored svih nas u župnim zajednicama, često ostanu sami. Ovo je trenutno naše najveće poslanje jer osjećamo da su oni u današnjem društvu prvi na udaru. Ovoj inicijativi pridružili su se i vjernici koji nisu članovi naše molitvene zajednice - objasnila je Kristina.

Osim zbog ovih stalnih nakana, molitvenoj zajednici "S Marijom kroz život" gotovo svakodnevno se obraćaju vjernici s molbom da se mole za neku njihovu potrebu ili tražeći savjet u životnim nedoumicama. Posebno im je, kažu, drago kada im se obrate svećenici da mole za njih jer je to znak i njihove poniznosti.

– Obraćaju nam se i majke koje žele imati djecu. Njih je danas jako puno. Ali, nažalost, ima i

mного mladih djevojaka koje ostanu trudne i koje žele pobačiti. Tada kao zajednica pokrećemo sve ljude koje znamo da se mole. Bogu hvala, uz pomoć dobrih ljudi, naših svećenika i svih onih koji se uključe u post, molitvu i žrtvu, došli smo do svih tih djevojaka i uspjeli ih odgovoriti od pobačaja. To je ono što nas hrabri i tješi na našem putu te daje poticaj da ustrajemo u molitvi za život na koju nas je Gospodin pozvao - ističe voditeljica požeške molitvene zajednice čiji članovi redovno sudjeluje na svim biskupijskim događajima i proslavama.

Molitvena zajednica "S Marijom kroz život", koja broji oko 50 članova, upozorava da je previše prosječnih vjernika. – Često dopuštamo da ono bitno procuri kroz nas, a ne učini nas živima u Bogu. Mislim da je u ovo vrijeme potrebno zastati na trenutak i posvijestiti si nešto vrlo bitno, a to je da smo prije nego što smo postali dijete svojih roditelja, prije nego što smo stekli zanimanje i zvanje, prije nego što smo postali svjesni da i sami postojimo s nekim razlogom, bili dijete Božje. Prečesto trošimo svoje snage i umorimo se biti ono što sami mislimo da trebamo ili želimo, a zaboravimo biti ono što stvarno jesmo - djeca Božja. Da s toliko marljivosti i energije radimo na ostvarenju Božjeg plana u svom životu, ovaj bi svijet bio mjesto gdje bismo svi mi možda imali manje novaca, ali više osmjeha, više ljubavi, više radosti u srcima te bi ljudi na ulicama češće vidjeli radosne i nasmijane kršćane. Možda bi, kad bismo bili manje ljudi po mjeri i kalupu drugih i po mjerama ovog svijeta, a više ljudi slobode duha, bilo više toplih stisaka ruku, zagrljaja pa i nasred ulice ako treba. I koliko god se činilo smiješno, ovaj svijet koji ljubi svoje ipak treba i traži svetce i istinske Kristove svjedoke. Svijet ovoga vremena i Krist koji je isti jučer, danas i uvijek, traži baš tebe i mene. Mi imamo svoje mjesto pod nebom i u nebu te zato ne dopustite da vaše mjesto u nebu ostane prazno - poručuje Kristina svjedočeći da i sama, kao i članovi zajednice, želi živjeti tako da joj život na zemlji obogati ovaj svijet, a smrt nebo.

